

KANADSKÉ LISTY

Publications Mail Registration No. 09820
Agreement No. 40012841

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

mirko388@allstream.net

No. 5-6, Vol. 28., May-June--květen-červen 2004.

Kdykoliv jedu v Torontě kolem imposantní budovy polského generálního konsolátu, jsem smutný. Nezávidím Polákům, že stylově vyjmečný zámeček leží přímo na jezeru Ontario a že dobře reprezentuje Polskou republiku. Proč však nemá Česká republika pro 30.000 našich krajanů usazených v jižním Ontariu /od Windsoru po Kingston/ regulární konsolární úřadovnu, zvláště v době, kdy kanadští občané musí žádat o české vstupní visum. Nejde jen o turisty, které láká "zlatá" česká Praha a stovky jiných atrakcí, ale hlavně o možnou investici. Jak je možné, že se otevírají nové české konsoláty někde na Urale, jen proto, že tam hraje několik českých hokejových profesionálů? Nemá smyslu poukazovat na to, že v Montreálu je český generální konsulát asi pro 2.000 krajanů tam usazených. Argumentem není ani fakt, že v Torontě je dost vhodných míst k pronajmutí. Snad pomůže nový velvyslanec ČR? M. Janeček.

Američané chtějí mít rádio v ČR

Praha (kop) - Ministr zahraničí Cyril Svoboda jednal tento týden v Německu se svým americkým protějškem Colinem Powelllem o osudu sídla Rádia Svobodná Evropa.

„Chtějí zůstat v Praze, ale na bezpečnějším místě,“ popřel ministr možnost, že by se rádio mohlo přesunout do některé jiné země.

Pro stěhování Rádia Svobodná Evropa z centra Prahy jsou podle Cyrila Svobody nyní vytipovány tři varianty. Odmítl je však upřesnit.

Podle šéfa české diplomacie by ještě do letních prázdnin chtěla mít česká vláda o přístupu sídla rádia jasno. Letos totiž rádu končí nájemní smlouva v bývalém Federálním shromáždění v Praze.

„Čas stěhování záleží na tom, jak bude v USA schváleno financování,“ řekl Cyril Svoboda. Český stát se podle něho na nákladech na stěhování může podílet například tak, že bezplatně uvolní pozemek.

O přestěhování rádia se začalo jednat po teroristických útocích na Spojené státy 11. září 2001. Kolem rádia v centru Prahy byla poté výrazně zesílena bezpečnostní opatření.

ČSA zlevní od dubna letenky

Praha • České aerolinie od dubna sníží ceny letenek do řady míst. Oznámil to prezident ČSA Jaroslav Tvrdík. Například zpáteční letenky do Amsterodamu, Bruselu, Birminghamu, Edinburghu, Gothenburgu, Osla, Stuttgartu, Madridu a na londýnské letiště Heathrow budou stát 2990 korun. Ceny letenek se tak v některých případech sníží až o 4000 korun. V Praze začalo v posledních měsících nabízet levné letenky několik nízkoprádlových leteckých firem. ČSA však podle Tvrdíka chtějí přestat své ceny snižovat pouze v reakci na nové příchozí konkurenci.

Kanadští olejáři míří do Čech

Kanadská firma Petro-Canada, která vyrábí oleje a maziva, přeskopila management, aby se mohla vřhnout s větší vervou do východní Evropy. Česko a další země východní Evropy dostal na starost Polák Grzegorz Trojanowski, který se stal novým obchodním ředitelem. Dříve pracoval pro různé americké petrolechemické firmy a vyslával jim cesty na trh v regionu východní Evropy. Studoval Varšavskou technickou univerzitu a později získal titul MBA. Technickým ředitelem bude John Cliff a Paul Vann bude mít na starosti střední Evropu. 22. 5. 04

Co si postavil, může být zničeno: nová, starý díl. Lidé, kterým jsi pomohl, ti možná nebudou vděční: nová, pomáhej jim. Člověk je nerozumný, nerozvážený, sebestředný: nová, miluj ho.

Co si postavil, může být zničeno: nová, starý díl.

Lidé, kterým jsi pomohl, ti možná nebudou vděční: nová, pomáhej jim.

Člověk je nerozumný, nerozvážený, sebestředný: nová, miluj ho.

Senátoři: Beneš se o stát nezasloužil

Praha (CTK) - Senát večera zamítl zákon, který říká, že se československý prezident Edvard Beneš zasloužil o stát. Veto Senátu zřejmě zvrátí sněmovna, kde zákon podpořila velká většina poslanců. 26. 5. 04

OBITUARY FOR Ing. Plk. Belo Ladislav Rohal (Forster)

19. 5. 1920 - 19. 12. 2003

Another link to the Slovak National Uprising (SNP) has been lost with the passing of Belo Forster, who has died aged eighty three in Adelaide, South Australia.

Belo Forster was born Belo Rohal on 19 May 1920 in Kosice, in what is now Eastern Slovakia. He was born into turbulent times, with the aftermath of the breakup of Austria-Hungary. Belo was the youngest of seven children. His father, Juraj, had been an officer in the Russian army. His mother, Anna Hrabanek, came from a long line of Austrian army officers and administrators. Both parents identified strongly with the old regime and their sense of social responsibility or noblesse oblige was a major characteristic of Belo's makeup.

Belo went to school in Kosice. In 1938 the dismemberment of Czechoslovakia began with the Munich agreement. Belo Rohal was among a small group of students sponsored by the Czechoslovak military to study in Epinal, in France. Later he returned to complete his tertiary studies in civil engineering in the new independent state of Slovakia. By then, his home town of Kosice had been occupied by the Hungarians.

Belo graduated from the Slovak military academy shortly before the Axis campaign against the Soviet Union in June 1941. He spent the next three years either at the front in the Ukraine and Crimea, or teaching navigation at the Slovak Aviation Schools in Trenčín and Banská Bystrica.

Many officers in the Slovak military identified with the Czechoslovak government in exile in London and Banská Bystrica became the centre of planning for a military uprising against the pro-German Slovak government. Belo's task was to organise contacts with the pro-Soviet partisan groups to the east of Slovakia, and arrange transport for a political and military delegation to the Soviet Union which would represent a new government. The delegation included the military liaison officer with the plans for the integration of Slovak military forces with communist Czechoslovak forces in the Soviet Union. Belo's superior officer was required to organise aircraft for the flight, but withdrew from the mission at the last moment. Belo stole a German Aircraft on 4 August 1944 and the delegation flew through heavy German (and Soviet) fire to Vinnitsa in the Ukraine. They landed as planned and were taken into NKVD custody and moved to Moscow, where they made contact with the Czechoslovak representatives. As with the Warsaw uprising that same year, the Nazi forces were allowed by the Soviets to crush the uprising in order to eliminate any potential post-war opposition. Belo was one of relatively few Slovak air force officers involved in the uprising who survived its quashing by the Germans.

Belo spent the remainder of the war organising units of Czechoslovak nationals composed of men removed from gulag camps all over the Soviet Union. Due to his gift for languages, he was able to claim that many people were Czechoslovak citizens and thus assist their escape from the horrors of the camps. As a commanding officer, he refused to allow the attachment of a political commissar to his unit. This earned him the later enmity of the Czechoslovak communists.

In 1945 Czechoslovakia was reconstituted. Belo returned to assist with the reconstruction of the air force. In 1948 the Communists took over Czechoslovakia and Belo was arrested as someone who had previously displayed anti-communist tendencies. He was held for two weeks outside Bratislava, and mistreated. He was released on condition that he stay in the city pending his trial. Instead, he and a fellow air force officer escaped to the British zone of occupied Germany. He changed his name from Rohal to Forster in order to prevent retribution from following him. As 'Displaced Persons' he and his colleague tossed a coin to decide whether to emigrate to Canada or Australia and arrived in Melbourne in 1950. Belo (now Bill Forster) spent three years working on the irrigation schemes in Northern Victoria and around Finley, before volunteering to work for the Department of Civil Aviation in Papua New Guinea. He spent the next 21 years there, building aerodromes and airstrips throughout the country. This was accomplished in some of the most inhospitable terrain imaginable, often in country where the outside world was unknown. He was transferred to Adelaide in 1974 and continued his work as a senior draftsman until his retirement in 1983. Belo assisted friends in their historical research work into creating a federal central Europe, which was always a passion of his.

He spent much of his later life mentoring many young professionals in PNG and Australia and provided assistance where he could to central European migrants to Australia, especially in the Aviation field.

Belo's first marriage to Vera Kollarova was annulled. He is survived by his wife Joan, a son from his first marriage (Peter), two sons (Patrick and John), daughter (Anna) and a grandson (Peter).

Patrick Forster-Rohal.

Šéfredaktor Prague Post Levy zemřel

Po těžké nemoci zemřel večer ve věku 72 let Alan Levy, zakládající šéfredaktor The Prague Post, anglicky psaného týdeníku vycházejícího v Praze. Americký novinář psal už o okupaci Československa v roce 1968. Komunisté Levého vyhostili. Žil pak ve Vídni až do svého návratu do Prahy v roce 1990. 26. 5. 04

Filozof Vanier bez víza

Třídenní pobyt kanadského filozofa a zakladatele komunit Archy a hnutí Vira a Světlo Jeana Vaniera v České republice se zdramatizoval, když byl před odletem z Paříže v pátek 16. ledna upozorněn na to, že jako kanadský občan potřebuje pro vstup do Česka vízum. Česká republika nemá totiž od konce devadesátých let s Kanadou bezvízový styk. Jak uvedl internetový server ChristNet, situaci nakonec vyřešil ministr zahraničních věcí Cyril Svoboda, který udělil Vanierovi pro vstup do republiky výjimku. Jean Vanier nakonec přiletěl už v pátek ve večerních hodinách. Odpolední setkání s veřejností v evangelickém kostele v Praze-Štefánské bylo tak nemohlo uskutečnit. Víkendový program v Brně proběhl již podle plánu. Během setkání s ním byl pořízen delší rozhovor, který bude odvysílán v pořadu Radia Proglas „Křesťan a svět“. Rovněž je připraven volnější rozhovor s mentálně handicapovanými lidmi z hnutí Vira a Světlo, jejich rodiči a přáteli, který bude zářezem v cyklu „Do života“ a vysílán v pondělí 2. února po 19. hodině. (tuh)

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Secretary of the Editorial Board:

Jana Janečková-Bayerová.

Tel.: /905/ 278 - 4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:

„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00

USA ... \$ 24:00

Zámorí, letecky ... \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:

Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolné předplatné na rok 2004
lze poslat poštovní poukázkou ty-
pu "C" nebo v hotovosti na adresu:

Jaroslav Kašík, Kalinčiaková 23,
917 01 Trnava, Slovensko.

Česká REMOSKA, vyrobená na Moravě, je ne-
jen elegantní vzhledem, ale je to přede-
vším "trouba", která peče, smaží, griluje,
ohřeje nebo rozmrazí, co do ní dáte. Ce-
ny: typ 21-CA \$ 154:90, US \$115.90. Typ 41-
CA \$164:90, US \$ 129:90. Plus taxa a pošt-
ovné. Volejte toll free: 1-866-850-3462,
příp. zašlete E-mail: remoska@intertradeavenue.ca

Praha • Pokud vše dobře dopadne,
mohli by se stavebníci už od příští-
ho jara vyhnout úřednické mašině-
rii. Nový stavební zákon, který by
měl jít v červnu do vlády, totiž při-
náší podstatné zjednodušení při
udělování stavebního povolení i při
kolaudaci staveb.

Například u běžných rodinných
domků by odpadla jedna ze základ-
ních povinností - čekat se zaháje-
ním stavby, dokud úřady nevydají

stavební povolení. Počítá se s tím,
že by stavitelé domků o zastavěné
ploše do 150 metrů čtverečních
a o nejvýše třech podlažích museli
svou stavbu stavebnímu úřadu jen
ohlásit. „Pokud by stavební úřad do
30 dnů neodpověděl, znamenalo by
to, že stavba může začít,“ vysvětlil
mluvčí Petr Dimun, mluvčí minis-
terstva pro místní rozvoj, které no-
vý zákon už více než rok připravuje

Alena Adámková

Za Ottou Losem:

2. ledna zemřel ve věku 78 let Otto Los, přímý potomek jednoho ze
27 českých pánů popravených v roce 1620 na Staroměstském
náměstí. Jeden ze zakladatelů mysliveckého spolku Nibowaka,
milovník přírody, v jehož žilách snad od narození kolovala zelená
krev.

Z domova uprchl takřka krok před rudými pochopy a po krátké
karéře jako průvodce politických uprchlíků lodí z Evropy do Kanady,
našel zaměstnání u velké dřevařské společnosti v Hearstu. Byl sice
nedostudovaný lesní inženýr, ale s lesním hospodářstvím byl dobře
obeznámen z domova. S indiánským průvodcem projížděl na kanoe
kanadskou divočinu a hledal vhodné lesní porosty ke kácení. Bylo to
však zaměstnání bez domova a bez budoucnosti a tak přesídlil do
Toronta. Zde pracoval pro velkou kancelář Consulting Engineers
v plánování nových sídlišť a kde zůstal až do odchodu do penze.

Jeho hlavní láskou však zůstal les. Koupil asi 100 akrů krásného lesa
na břehu malého jezera na Muskoce, kam každoročně přesídlil od jara
do podzimu. Jít s Ottou do lesa bylo potěšení. Znal a dovedl vykládat
o každém živočichovi na jeho kanadském „panství“ a byl znamenitým
hostitelem mnoha svých zelených přátel.

Pro nás, kteří jsme ho znali, zůstane na Otčička věčná vzpomínka.

Milý Otčičku:

Tak Tvoje poslední leč se přiblížila, ale neboj se.

Ten vysněný revír Tě nikdy neopustí.

Jen světa na zeleném výřadu se lehounce zamíží.

Tam na nás počkej - přijdem za chvíli

Chceme ještě poslechnout jak v noci loon teskně zakvílí

Ještě jednou se rozhlédnout než modré dalky zešediví

Jezera vyschnou, lesy zmizí a husy nebudou už táhnout.

Budí Ti kanadská půda lehkou.

Tvoji zelení přátelé.

Božlucák

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

K původu slova "dolar" na str.
8. tohoto čísla: tento zajíma-
vý dokument pro EXPO v Montreálu v r. 1967 sestavil dr. Josef
Morel /10.8.1910 Sázava-23.4.1985 Toronto/, všestranný čs. di-
plomat. Za války pracoval na čs. konsulu v New Yorku a v Ka-
nadě žil s manželkou Marií /18.5.1908-4.8.1990/, s dcerou Elea-
norou a synem Thomasem od r. 1968. --Radio Bohemia v Torontě je
na AM 530. Český TV týdeník vysílá na kanálu 47, OMNI 1, každou
sobotu od 10ti do 10:30 dop. /E-mail: slepickovam@sympatico.ca/.
--Nakl. PROSTOR vydal knihu: "H. Gordon Skilling: Československo-
můj druhý domov. Paměti Kanáda. 608 stran, 599 Kč. Doslov nap-
sal Vilém Prečan. --Penzista V. Mašata doporučuje slatinné lázně
v Třeboni. --Hrabě Harry Dobrzensky, býv. pán na Potštejně a jin-
de, žije se svou hraběnkou ve Vancouveru, BC. Když minule byl
v Dobřenicích u Hradce Králového, marně hledal p. faráře J. Paz-
deru. --Kan. česká obchodní komora /Suite 1006, 909 Bay St., To-
ronto, Ont. M5S 3G2/ nabízí své služby českým firmám, které plá-
nují proniknout do sev. Ameriky. E-mail: trade@ccrcc.net. Tel.

/416/929-3432. --Pí hrabě-
ka Leopolda Dobrzensky žije
v Haliburtonu, Ont. Rodinné
pozemky byly v okolí Chotě-
boře. --Belinda Stronachová

se chce stát v příštích kan. federálních
volbách poslankyní za Markham. --Díla tří
kan. malířů českého původu /Sládek, Chábe-
ra, Jirků/ měla úspěch na výstavě v praž-
ském Hotelu Intercontinental, díky poro-
zumění gen. ředitele Pavla Hlinky. --Do-
náci chutná jídla mají ve slovenské re-
stauraci LIBA'S BAR AND GRILL, 448 Browns
Line, Etobicoke. Tel. /416/255-3179. --Jiří
Sláma žije spokojeně v Thornbury, Ont. --
B. Kabiela/z Windsoru/ v říjnu 1951 spon-
soroval do Kanady F. K. Janeček, syn Javara
inž. Fr. Janečka. --Kodešovi hledají: Milana
Janotu z Hlinska. Jeho poslední adresa

byla na Aljašce. --Valná hromada Masaryk Mem. Institutu
je na Masaryktownu 25.4. Tel. /416/439-4354. Svolala ji

D. Vavrusa. --1.500 nových
domů bude brzy stát kolem
katedrály Štefana Romana,
který zemřel v r. 1988. No-
vý název Cathedraltown. --
CHIPMUNK se česky jmenuje
deňka, něm. Eichhörnchen, la-
tinsky TAMIA. Jinak v Ka-
nadě stále létají letadla
typu Chipmunk. --V poradním
sboru hist. revue "The Bea-
ver" je také Peter C. New-
man, pův. Neumann. Je české-
ho původu.

We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through
the Publication Assistance Program (PAP)
toward our mailing costs

Československá sociálně demokratická strana v exilu, zemská organizace v Kanadě

Vedení strany se po únoru 1948 zformovalo v Londýně. Podobně jako členo-
vé národně socialistické strany zapojili se i sociální demokraté v roce 1949 do
Rady svobodného Československa, vedoucího politického orgánu exilu.
Tiskovou platformou strany se stal časopis Demokratický socialismus, který byl
v roce 1978, kdy sociální demokracie oslavila sto let svého trvání, vystřídán obno-
veným čtvrtletníkem Právo lidu. Její členové se od 50. let pravidelně účastnili
kongresů Socialistické internacionály. Prvním předsedou zemské organizace stra-
ny v Kanadě byl diplomat a politik František Němec, který rovněž zastával funk-
ci předsedy výboru pro politické uprchlíky Czechoslovak Relief Committee for
Political Refugees, založeného 8. dubna 1948 v Londýně na pomoc českým pod-
půrným spolkům, které nejčastěji vznikaly v prostředí německých a rakouských
utečeneckých táborů. V 80. letech měla kanadská organizace 16 členů, v roce
1990 v době konání sjezdu 11 členů. V té době existovaly zemské organizace stra-
ny také v USA, Velké Británii, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švýcarsku.
Určité oživení aktivity na počátku 90. let bylo však záhy zmařeno. Snahy o slou-
čení domácí a exilové sociální demokracie nebyly úspěšné, a proto byla ČSSD
v exilu na základě písemného hlasování v březnu 1995 zrušena. Pro zrušení se
vyslovili i oba kanadští zástupci v ústředním výkonném výboru strany Mirko
Janeček a Martin Skála. /Výšlo v publikaci Palackého university v Olomouci./

Josef Škvorecký
PULCHRA - PŘÍBĚH O KRÁSNÉ
PLANETĚ

Výzkumná kosmická expedice se na počátku 4. tisíciletí vydává
na planetu Pulchra. Posádka je šokovaná: vzdálená planeta
nejen vypadá jako Země, ale i její obyvatelé vypadají jako
pozemšťané. Až na pár rozdílů (např. "zajímavý" sexuální
život nebo skutečnost, že ženy na Pulchře snášejí vojce, ze
kterých se pak rodí děti).

Tato nová kniha překvapí Škvoreckého čtenáře. Pod stylem,
který připomíná science fiction, jsou poutavé a závažné úvahy o
naši civilizaci a kam to vše míří...

Máme na skladě více než 1000 titulů knih, CD, DVD a CD-
ROM. Navštivte naše internetové. VISA a MASTER CARD.

Toll free number: 1 877 287 1015

1652 Mountbatten Place, Victoria BC, Canada, V8S 5J9

www.czech-books.com

FEJETON

Minulý podzim si mě kanadští Indiáni zvolili za náčelníka a příští neděli se za mnou
vypravili a položili mi otázku: "Chief, is it going to be a very hard winter this year?"
Rekl jsem jim, že se půjdu poradit a zatelefonoval jsem na Weather Bureau. Poté
jsem jim mohl sdělit: "Indians, it is going to be a very hard winter."

Naděje se oni všichni v pondělí ráno vydali do lesa, celý týden káceli dříví a stavěli ho do
úhledných metrů za svými wigwamy. V neděli mě opět navštívili a ptali se: "Chief,
is it going to be a very very hard winter this year?" Tak jsem znovu zavolal na
Weather Bureau a mohl jsem jim odpovědět: "Indians, it is going to be a very very
hard winter."

Opět se všichni v pondělí ráno vydali do lesa, celý týden káceli dříví a stavěli ho do
metrů za svými wigwamy. V neděli zase přišli: "Chief, is it going to be a very very
hard winter this year?" Po poradě s Weather Bureau jsem odpověděl: "Indians, it is
going to be a very very very hard winter."

Tak zas celý týden káceli dříví a ukládali za své wigwamy. A v neděli se mě ptají:
"Chief, is it going to be the hardest winter in our memory?" Weather Bureau mi to
potvrdilo, ale chtěl jsem si být absolutně jistý, tak se jich ptám: "Jak to vlastně
s určitostí poznáte, že to bude ta nejtvrdší zima, jakou pamatujeme?"

Ríkají: "My sledujeme různé úkazy v přírodě a máme informace a různá znamení."

"A jaká to jsou znamení?", ptám se jich.

"No například letos Indiáni už tři týdny kácejí v lese dříví a shromažďují je na zimu."

Náčelník Omržíly Sob, Kanada

Pramen: "Věstník Sokola Sydney", 1/04.

Ještě v polovině 80. let minulého století
byl kanadský Masaryktown jakýmsi poutním
místem. Byl tam symbolický pomník třem veli-
kánům našich moderních dějin /TGM, dr. E. Bene-
šovi a gen. M. R. Štefánikovi/, za pomníkem 8
lípek symbolicky pojmenovaných: po lidech,
kterých jsme si vážili /jedna nesla jméno
Vojty Beneše, jiná generála Viesta a Goliá-
na a pod./, kolem byla vzorně udržovaná rň-
žová zahrada, manželé Peprníkové vysadili
kolem restaurace tisíce květů. Redaktor R.
Nekola psal o tehdejší Masaryktownu básně.
Na snímku z 29.11.1985 jsou zleva: manželé
Honigovi z Toronta a známý novinář z Anglie,
Josef Josten s paní a se synem Martinem. MJ

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Jak před časem předpověděl ministr J.Lux a nyní potvrdil ekonomický expert dr.Lubor Drahotský, počet soukromých jezdeckých škol roste. Víkendové vyjíždky na koních poblíž větších měst se staly oblíbeným doplňkem agroturistiky. Koně pro své děti kupují zámožnější rodiče, hlavně právníci. Prosperuje i jezdecký "penzion" v býv.mlýně Jangelci u Vysokého Mýta, kde se narodil slavný jezdec R.Popler.-- Budou změny ve stavebním zákoně. Podstatně zjednoduší vydávání stavebních povolení a kolaudace.--Poslanec Jiří Karas napsal článek "Český křesťane, zpřímá hleď! /Kdo chce kopii?-- Vzorem jiným školám v ČR je Základní škola TGM v Bojkovicích, hlavně díky p.řediteli Z.Ogrodníkovi a jeho sportovně založeným učitelům. Městu dominuje hrad Nový Světlav. /Slyšeli jste o hráči NHL jménem Ogrodník? Má to být příbuzný ředitel školy, jehož rodina nejspíš pochází z býv.Podkarpatské Rusi./--Obchody na Slovensku nabízejí nyní slovenský um/dřívě: rum./Obešli tak předpis EU, podle kterého jen produkt ze třetinového alkoholu může mít jméno rum.--L.Parkmanová se narodila na Volyni a napsala do "Českého týdeníku" "V Čechách je vítal Stalin". Popisuje peklo za vlády komunistů.--Občané Horního Benešova na bruntálsku se těší, že se am.senátor Kerry stane příštím am.presidentem. Jeho dědeček pracoval v místním pivovaru. Am.reportéři přejmenovali město na Bennisch.--Podle jazykozpyta J.Řoutila z Leštiny, lidé si chodí kupovat léky do obchodu, který ponese název "Lekárna", protože se zákazníci v dnešní době vždy leknu, když vidí účet.--Jméno Jiří má v ČR 328.884 mužů a chlapců, jméno Marie má 385.985 žen a dívek.--"Severské Listy" vycházejí v Praze! Je to časopis Přátel evropského severu. Šéfredaktorem je ing.M. Stanovský, Dřevnice 51. 537 01 Chrudim. Časopis vyniká elegantní grafickou úpravou a na křídovém papíru jsou fotografie zemí od Finska do Islandu vzorné. Obsah je bohatý. Formálně ustavenou Severskou společnost vede p.Jaroslav Tejkal, 83. Má na 400 členů. Ze Švédska dopisuje švédsko-česká básnířka Jana Witt-hedová/neteř ottawského Martina Skály/, která redakci upozornila, že v 50 letech vycházel ve Švédsku měsíčník téhož jména, který v Atvidabergu vydával Jan Stránský. Pokud má někdo zájem o výuku severských jazyků, může napsat p.Stanovskému.--Senát rozhodl, že jídla v restauracích budou dražší. Více budou vydělávat i kadeřnice a holiči a povede to k tomu, že si lidé koupí strojek na stříhání vlasů; budou stříhat jeden druhého.--Český Eurokomisař Pavel Telička je dnes v ČR populárnější než Stanislav Gross. Hned za nimi je Petra Buzková.--V Trnavě zemřel býv.jáchymovský vězeň Ján Bachratý, 75. Na pohřbu se s ním rozloučil J.Kašlík, 00 KPVS Trnava.--O.Motejl se zúčastnil luhačovického setkání intelektuálů z ČR a ze Slovenska. Byli tam i Rudolf Slánský a senátorka J.Moserová.--Několik agencí nabízí v tisku a na internetu možnost středoškolského studia v Kanadě. Slibují lepší podmínky než v USA. Registrační podmínky jsou různé, ale poplatek vysoký.--Ex-prezident V.Havel má dy-chací potíže a nepiletěl na setkání s Dalaj Lámou a biskupem Tutu do Vancouveru. Podle jeho tajemníka Jakuba Hladíka odřekl také účast na mezinárodní konferenci o česko-německých vztazích v Ústí n.L.--V Heřmanově Městci vzpomínají, že 1.11.1995 tam odešla na věčnost nadaná místní herečka, zvaná "heřmanoměstská Thálie", Zuzana Nasková, roz.Pospíšilová. Pocházela ze Sezemice, kde její otec byl ředitelem místní školy.--"Bulletin" Čs.ústavu zahraničního vychází v nové úpravě a na křídovém papíře. Každé číslo má 28 stran. Vzorový je obsah i fotografie. Úspěšná byla Valná hromada ČSÚZ-u, která byla 17.3.04 v Praze.

Čím je pro mne Valašsko?

Akad. malířka Šárka Š. BENEŠ, výtvarnice.

Ačkoli můj tatínek byl rozený Vsetínák, čili Vsetínčan, my jako rodina jsme se tam přistěhovali až v listopadu 1938, jsouce po nastolování jakýchkoli spravedlnosti vy-kopnutí ze zabraného pohraničí.

Ubytovali nás, uprchlíky, či vyhnance, nejprve po-hromadě na zámku, později jsme všichni bydleli ne-oydlet.

Rozhodně nejvíce pro mne znamenala a vůbec nej-důležitější byla škola a učitelé, kteří si toho v mém pří-padě zvláště nevšimli, neb jsem příliš, případně nijak nevy-nikala.

Sestra Zoja, ta inteligentnější, už chodila na gym-nasium (tehdy s „s“ prosím, však také máme gym-nasiku a ne gymnaziku) a její profesor Makovička zavinil, že jsme se obě vrhly na studium umění a zů-stalo nám to.

Měřítkem mých fyzických schopností býval kopec Žamboška, který byl hned vedle Rybníků, kde jsme nakonec bydleli. Běžela jsem vždy nahoru a obdivo-vala svou (tehdejší) výdrž. Když mne o mnoho let později lahal mužiček po vrších Kalifornie, už to tak skvěle nebylo. Ale tehdy jsme tam s ostatními dětmi také bujare sjížděly po jehličce a utíkaly schovávat se před bombardováním. V dubnu 1945 nás rodiče ukryli na pasekách, než se přezene fronta. Což asi nebyl ten nejlepší nápad, neb tam nejprve pobíhali spáše-ní Němci, pak partyzáni a nakonec Rusové a všichni kolem sebe a na všechno stříleli jako blázni.

Ale zažila jsem tam nádherné a nezapomenutelné noci s tisíci létajícími světélky a sličnými s kotaty v seně naslouchaly jsme, jak Finiš Koska hraje na kytaru a píše: Chceš vidět polární zář, chceš, abych zblábol tvoji tvář, aťd. a četné jiné tklivé písně.

Popisovat pozdější období se mi moc nechce. Do-staly jsme se do Prahy, sestra studovala na Umpru-u profesora Strnadela, který nám Valašsko mnohdy připomínal, a myslím, že jsme u něj jako holky od-litostu měly i cosi jako protekci, ačkoli já studovala u profesora Hoffmeistera. Je pravda, že jak nás čas nešetřil, stále víc se mi vybavují místa a kamarádi z mládí. Takže vzpomínám na hry u Pončíků a na Hrbové. Věk když jsme se po jednadvaceti letech zase mohli jet podívat domů, hned koncem listopadu 1989, jeli jsme rovnou na Vsetín. Jak jsme přijížděli, čekala jsem, až se za zákrutem silnice vynoří zámek. Jenže nevy-nikl se. Vynikly se paneláky. A přijeli jsme přesně o den později, po zrušení a vykopání hrobu mého dědečka, z něhož zůstal jen u plotu odložený pomník. Misto Pončíkov domů stojí panelák. Ale mohli jsme si prohlédnout Gottwaldův pomník, tehdy právě s červeně nabarvenými rukama na znamení krve, kterou prolil. Žambošku, kde jsme panu Žam-bochovi kradly švestky, prolala nemilosrdně silnice a místo, kde pan Hirsch prodával do poslední chvíle, než ho odvezli do koncentráku a do plynu, mléko, už tam také není.

Všecko to zůstalo právě jen v mých vzpomínkách, odkud čas vymazal vše zlé, a v duchu vidím právě jen ty barevné podzimní lesy kolem.

"Valašsko",
č.11/2003.

Šárka Š. Beneš

Jak Slovák zachránil papeže

Bratislava. Ján Janco v lednu 1965 sloužil jako pohraničník u Oravské Polhory. V ten den bylo pěkné, ale večer se zamračilo a za hodinku nebylo kvůli vánici vidět ani na krok, píše slovenský list Pravda.

Okolo deváté se ozval telefon. Volali kolegové z polské strany státní hranice: „Asi k vám za-bloudila skupina našich lyžařů. Nepodívali byste se po nich na Babí horu?“

„Najdete je v takové fujačce na zalesněném vrchu s vrcholom v bezmála 1800 metrech. Je to ja-ko hledat jehtu v kupě sena.“ vzpomíná Janco. Na strážnici však neváhal. Hned vytáhl na lyžích.

„Polský jsme našli díky ohni, který dokázal zapálit a udržovat i ve vánici, ale už byli dosti vy-čerpaní,“ pokračuje Janco.

Pohraničníci svázali polské ly-

žáře z hory tak, že si je postavili po jednom za záda na široké ly-že a dobře připoutali k sobě.

„Na mne připadl starší člověk ze skupiny, asi čtyřicetník vytré-nované atletické postavy. Možná díky tomu nebyl ještě na pokraji síly a nemusel jsem ho nakonec nést na zádech jako moji kama-ráda, na které připadli mno-hem vyčerpa-nější Poláci,“ vy-práví.

Zastavili se až v myslivně na Podvrsí. „Tam byl myslivcem Xavier Kolář. Všechny zachrá-něné pohostil čajem s rumem, zatímco my jsme šli zbucovat zdravotnickou pomoc, protože věřina Poláků měla omrznout,“ rozpomíná se Janco.

Nejprve bylo třeba přivolat sněhový pluh. Ráno autobus roz-

vezl dvacítku polských turistů do nemocnice. Až tehdy se Janco do-zvěděl, že muž, kterého v noci svezl na lyžích z Babí hory, byl krakovský biskup Karel Wojtyla.

Po více než 30 letech se Janco už jako důchodce dostal s man-želkou do Říma. Slovensko ten rok dodalo do Vatikánu vánoční stromek, který provázela dele-gace v čele s teh-dejším prezi-dentem Ková-čem a slovenští pouťníci. S nimi

se Jancovi dostali k papeži. „Stáli jsme se ženou ve druhé řadě, hned za oficiální delegací. Když Svätý otec procházel okolo nás, podíval se na to tváře a fe-kl: Janku, jsi to ty? A podal mi ru-ku. Jak mě dokázal po tolika le-tech poznat, nikdy nepocho-pím,“ uzavírá Janco.

přečetli jsme

Pravda

Praha:120 let cyklistiky se slavilo nedávno setkáním předních českých mistrů. Na snímku Z. Veselíka jsou známí cyklisté z Pardubic: zle-va-V.Machek /byl na OH v Melbourne/, Standa Venclovský a J.Večeře. Všechny odchoval pardu-bický Sokol, který letos slaví 140.výročí zalo-žení. Zd.Veselík /Benešovo nám.2442, 530 02 Pardubice/ sbírá podpisy všech, kteří byli spor-tovci, nebo si myslí, že jsou sportovci.

15.ledna 2004 zemřel
Prof. ThDr. Jaroslav V. Polc

Bývalý děkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Mons. prof. ThDr. Jaroslav V. Polc zemřel 15.1.2004 ve věku 74 let v nemocnici sester boromejek v Praze.

Jaroslav Polc se narodil 14.září 1929 v Chicagu českým rodičům. Po přestěhování rodiny do Prahy zde absolvoval základní a střední školu; maturoval na Jiráskově gymnáziu v r. 1948. V letech 1948-1950 studoval na St. Procopius College v Lisle v Chicagu. Teologii studoval v Římě v letech 1950-1955 na Papežské lateránské univerzitě, kde získal li-cenciát teologie. Po vysvěcení na kněze 25.9.1955 v Green Bay ve Wisconsinu působil v této diecézi několik let v duchovní správě.

V r. 1962 byl promován na doktora teologie na Papežské lateránské univerzitě. V letech 1960-1962 byl současně knihovníkem Papežského pastoračního ústavu na téže univerzitě a tajemníkem nově založeného patristicko-středověkého ústavu "Jan XXIII.". V letech 1963-1991 ředitelem knihovny Lateránské univerzity. V r. 1964 získal licenciát církevního práva na Ústavu obojího práva Lateránské univerzity a diplomu školy paleografie a diplomatiky při Vatikánském tajném archivu. V letech 1968-1989 řídil nábožen-skou edici Tiskové Křesťanské akademie, v níž vyšlo 110 svazků, a spolupracoval s Křesťanskou akademií na přípravě odborných symposií. 29.4.1991 byl Jaroslav V. Polc jmenován docentem pro obor církevní historie Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a 14.10.1992 profesorem pro obor katolických církevních dějin a patrologie. Od roku 1994 byl rovněž členem odborné komise Českého historického ústavu v Římě. V čele KTF UK stál jako děkan v letech 1997-2002. Z jeho děl uveďme dízertaci o svátku Navštívení Panny Marie, knihy Svätý Jan Nepomuc-ký, Posvátná liturgie a Světice Anežka Přemyslovna, sborníky Se znamením kříže. Tisíc let pražského biskupství, Karel IV. a další.

Víra prof. Polce měla české kořeny. V dětství a mládí denně ministroval ve svatovítské katedrále u hrobů sv. Václava, Vojtěcha a Jana z Nepomuku. Anežce Přemyslovně jako historik připravil její kanonizaci. V posledním desetiletí svého života se do pražské katedrály pravidelně vracel. Amerika, kde se narodil a později přijal kněžské svěcení, mu dala úctu k lidské svobodě a schopnosti nahližet věci ve světovém nadhledu. Největší část jeho života ale patřila Římu. Zde se také naučil milovat církev, soucítit s ní a nezištně jí sloužit. Především zkoušené církvi rád pomáhal. Vidíme ho po boku kardinála Berana, známe ho jako autora a vydavatele náboženských knih Tiskové Křesťanské akademie za dob totality. Ve věku, kdy již mohl přemýšlet o pokojném důchodu, přišel do duchu služby na pražskou teologickou fakultu vyučovat církevní dějiny a patrologii. Měl rád studenty, a bohoslovce zvláště.

Pohřeb Mons. prof. ThDr. Jaroslava Polce se konal 23.ledna 2004 v bazilice sv. Markéty v Praze - Břevnově. Po zádušní mši svaté a smutečních obřadech bylo jeho tělo uloženo na místním hřbitově.

O LETCÍCH

Bob Velvarký se má v létě sejít s pí starostkou Strá-
šic, Mgr. Z. Drahokoupilovou, aby od ní dostal doklad
o čestném občanství rodné obce. Bob je vděčný, ale
konstatoval: "Vzalo jim to 60 let, ale dočkal jsem
se". -- B. Hladová nám poslala pohlednici opraveného
staroměstského orloje. -- Podle A. Cífký sloužil v RAF
muž jménem Lobkovic, byl sestřelen Němci a popraven.
Kdo o tom něco ví? -- Slovenský let. svaz, pob. v Prešo-
vě, vydává za redakce Kříž-Potecký-Brehový spravodaj
"Letu zdar!". -- Col. Betty Worden/dříve: Pátečková a
Fröhlichová ze Zábřeha na Moravě/ odposlouchávala
v Anglii za války rozhovory něm. letců nad Anglií.
Přesně totéž dělala i paní Nelanová. Obě žijí v To-
rontě, ale neznají se. -- Býv. šéf letectva ČR, gen. Jan
Vachek, pracuje pro firmu Aera Vodochody. -- Prvního
angl. útoku na Pennemünde 18.8.1943 se účastnilo 600
bombardérů. Výroba V1 a V2 se zdržela. Při útoku
zahynulo na 200 vál. zajatců a vězňů. Méně známé je,
že se skupině ruských zajatců podařilo zmocnit se

ČS. LETCI V ČERVNU 1944

311. čs. bombardovací perut opero-
vala tehdy ze základny Predannack
v rámci poběžního velitelství. Měla
ve výzbroji vynikající čtyřmotorové
liberatory G.R.Mk.V. V době před a
především při vlastní invazi měli letci
„třistadvanáctky“ za úkol vyhledávat
a ničit německé ponorky, minolovky,
torpédoborce a průzkumné letouny,
které by pronikly do invazního pro-
storu.

Při jednom z hlídkových letů se 24.
června 1944 podařilo osádce liberato-
ra 0/961 s kapitánem Josefem Vellou
vypátrat a ve spolupráci s torpédo-
borci Eskimo a Hajda potopit německou
ponorku U-971. Dalšími čs. letci,
kteří se účastnili invaze do Norman-
die, byli Josef Stránský a František
Bouda, kteří tvořili posádku bombár-
dovacího mosquita F.B.Mk.VI u 21.
britské bombardovací perutě. Dne 21.
června 1944 při jednom z náletů na
cile ve Francii oba zahynuli. Byli po-
hřbeni na hřbitově St. Valéry.

Největší kus práce za invaze vyko-
nali stíhači 134. čs. stíhacího wingu
(pluk), který byl zařazen do sestavy
84. skupiny 2. taktického letectva.
Wing tvořily perutě č. 310, 312 a 313.

Dne 3. června 1944, tedy krátce před
invazí, vzlietl celý wing ze své základ-
ny v Appledram a zaútočil pumami
na pozemní cíle v prostoru Amiens,
Doullens a Arras. Následujícího dne
dostaly všechny spířfiry černobílé pru-
hy na trup a křídla pro snadnější
identifikaci vlastním vojsky. „Všichni
víme, že za těchto okolností dojde
v nejbližší době k velkým událostem“,
pravilo se ve válečném deníku
310. perutě.

5. června od 5.30 hodin až do se-
měni hlídkovaly českoslovenští stíha-
či v prostoru ostrova Isle of Wight,
kde se shromažďovala mohutná in-
vazní flotila. Večer dostali piloti in-
strukce na příští den: 134. čs. wing
je pověřen spoluprací s jednotkami
3. kanadské pěší divize, která bude
operovat v prostoru Caen. „Na tento
okamžik, který je tak důležitý v his-
torii této války, jsme čekali netrpě-
livě dlouhá léta sirávená v cizině. Na-
zírání jsme naději, že snad jednoho
dne budeme blíže našemu domovu“,
zapsal si do svého deníku příslušník
„třistadvanáctky“.

Dne 8. června 1944 začala invaze.
Mohutná flotila se vylodila na pláži
Normandie. Českoslovenští stíhači po-
stíhávali invazní předmostí u Bernie-
res, St. Aubin, Le Havre a Cabourg-
les-Bains. Luftwaffe se až na nepatř-
né výjimky vůbec neodvážila rušit
průběh invaze, avšak byla pozorována
silná nepřátelská protiletadlová obra-
na. Naši stíhači se vrátili beze ztrát,
ačkoli z posledního letu přiletěli až
ve 22.35 hodin.

7. června provedli čs. letci další
čtyři patroly nad invazním prostorem.
Bohužel při startu k první z nich
v 7.20 hodin zahynul Miroslav Mora-
vec. Událost je zachycena v deníku
310. perutě: „... hned poté, co se pe-
rut dostala do vzduchu, dal F/Sgt Mo-
ravec znamení křídla, že se vrací, a
šel na okruh nad letištěm. Nemohl
hned přistát, poněvadž jiný letoun
staroval z letiště, a při druhém okru-
hu náhle ztratil jeho letoun rychlost,
propadl se na zem a roztrhl se na
pět jehovychodně od letiště, několik
yardů jižně od kanálu. Byl ihned
mrtev, příčinou smrti byl zlomený vaz
a roztržená lebka...“ Miroslav Mo-
ravec byl pohřben 10. června na hřbi-
tově v Chichesteru.

8. června byl rušný den. Při prvním
hlídkovém letu, na který odstartovali
čs. stíhači v 7.25 hodin, byly hlášeny
nepřátelské letouny, avšak nebyly
spatřeny. K druhému letu odstartovali
ve 12.20 hodin; čs. letci měli prvo-
torní štěstí. Při hlídce nad Caen

spatřili devět německých fockewulfů
Fw-190, které útočily na invazní je-
notky. Českoslovenští na ně zaútočili,
když Němci vybírali nálet. Mladý, nic-
méně velmi úspěšný čs. stíhač F/O Ota
Smík „... se pustil za jednou čtyřkou
Fw-190“, jak se praví v dokumentu,
„dostal se pod ně a nabíraje opět výš-
ku zahájil paubu na jednoho z nich.
Letounu uletěla část křídla, pilot se
vyprostil ze svého místa a vyskočil
padákem. Smík jeho seskok ještě na-
filmoval.“

Další úspěchy v tomto boji vypadaly
takto: Pilot Jan Čermák sestřelil 1 a
poškodil 1 Fw-190, Vít Angetter se-
střelil 1 Fw-190, Antonín Škach po-
škodil 1 Fw-190, Vladimír Kopeček po-
škodil 2 Fw-190 a František Mlejnek-
ký poškodil 1 Fw-190. Celkem tedy
byly v tomto leteckém souboji sestře-
leny 3 a poškozeny 5 německých le-
tounů bez vlastních ztrát. Pouze jeden
z devíti fockewulfů unikl bez ohony.

Kromě hlídkování v přiděleném in-
vazním prostoru Caen—St. Lo byl čs.
stíhačům rovněž svěřen úkol chránit
námotní konvoje vyplouvající z brit-
ských přístavů k francouzským břeh-
ům. Ke střetnutí s německými stíhači
docházelo zřídka. Dne 10. června se
při souboji v mracích srazil spířfyr
Sgt Jindřicha Konvičky s německým
messerschmittem Bf-109. Oba letouny
spadly do moře, Konvička se však za-
chránil a byl vyloven britskými ná-
močnými.

Dne 11. června havarovaly při ná-
vratu z hlídkového letu nad invazním
prostorem pro nepřízeň počasí dva
spířfiry 312. perutě. Vilém Nosek při
havárii uhořel a František Truhlář byl
s těžkými popáleninami převezen do
nemocnice.

Dne 17. června se v prostoru čin-
nosti 310. perutě objevilo několik ně-
meckých Fw-190. Dvěma z nich se ne-
podařilo uniknout; jednoho sestřelil
Ota Smík a o druhého se Smík podě-
lil s Františkem Vindíšem.

„Při invazi jsme mezi lety spali pod
křídlem. Stálo jsem kopnutí do
podrážky a mechanik ani nemusel ří-
kat, že se jde na to. Šlo se „na toe“
i pětkrát denně. Spánek v trávě —
probuzení — start — boj — přistá-
ní — spánek... denní kolotoč čer-
nových dnů roku 1944.“ vzpomínal na
tu dobu Alois Štanc, tehdy příslušník
„třistadvanáctky“.

Dne 22. června 1944 se 310. a 312.
perut přesunuly z letiště Appledram
do Tangmere s úkolem doprovázet
britské a americké těžké bombardéry
v náletech na okupovanou Evropu.
„třistadvanáctka“ zůstala zatím v Apple-
dramu.

Touhou stíhačů čs. wingu bylo co
nejdříve se dostat do Francie a tím
i blíže domovu. 38. června se jejich
přání stalo skutekem — wing přeletěl
z Velké Británie na přifrontové letiště
Plumetot ve Francii, zřízené krátce
předtím. Toho dne vykonali operační
lety v prostoru Caen, Argentan, Fa-
laisse a Lissieux. Z letu se nevrátil
dvacetiletý stíhač 310. perutě Sgt Jiří
Bauer. Z letiště Plumetot napadali čs.
letci německé transporty v prostoru
Caen—Vira.

Avšak hned druhého dne po přesu-
nu do Plumetotu přišlo velké zklamá-
ní — byli odvoláni zpět do Tangmere
a zároveň byl wing vyňat z podříze-
nosti invazního letectva a přidělen ke
Vzdušné obraně Velké Británie. Jako
důvod bylo uváděno malé množství zá-
loh pro čs. perutě a velká pravděpo-
dobnost ztrát u invazního letectva.

K novému operačnímu přidělení se
čs. stíhači 4. července 1944 přesunuli
z Tangmere do Lympne. Na novém
působišti hlídkovali, doprovázeli spo-
jenecké bombardéry v náletech nad
okupovanou Evropou a ničili novou
německou „tajnou zbraň“ — létající
pumy V-1. JIRÍ RAJLIČ

ném. letounu typu Heinkel a uprchnout. Dnes mají v oko-
lí původní továrny pomník se skupinovou fotografií z po-
válečných let. Podle dr. V. Krále to svědčí o tom, že v Gu-
lagu neskončili. -- Nová publikace: "Operace Argument". Ma-
puje setřelení am. bombardérů v r. 1944 v okolí Nepomuku. --
Na Olšanech je pochováno 264 padlých vojáků a letců 2. vál-
ky, hlavně z Anglie. Naše letce zastupoval gen. F. Peřina. -- Hugo Slíp-
ka, admin. úředník 311. perutě, byl za
mobilizace v září 1938 velitelem mi-
nometné čtyř čs. obranné linie blízko
Orlíku. -- Známy let. historik dr. Jaro-
slav Valenta /jeho specialitou byla
havárie v Gibraltaru v červenci r. 19-
43, při které zahynul polský prezident
W. Sikorský/ zemřel v Praze 23.2.2004.
-- F. Jánský: "Nebeští jezdci". Nové vy-
dání Akademie. -- Plk. let. Ing. Josef Be-
neš /14.5.1916-1.3.2004/ nabídl své
služby už 15.3.1939 veliteli praporu
v Uh. Hradišti, pplk. V. Štěrbovi a tím
i místní Obraně národa. Již 28.4. pře-
šel do Polska, o 2 dni později měl v
Krakově rozhovor s čs. gen. konsulem
Znojenským, který mu umožnil cestu do
Anglie, kam ho zval plk. Kalla. Přes
Agde šel na frontu, nestihl odjezd lo-
dí do Anglie, přežil lágr Miranda u
Madridu a odtamtud se dostal do Ang-
lie a k letectvu. Vysoce ho hodnotí
historik Ing. Otokar Paule, tisk. mluvčí
OV ČSBS v Uh. Hradišti. Plk. J. Beneš vy-
dal vlastním nákladem knihu "Život v
odboji". Na jeho pohřbu promluvil plk.
Úruba. -- Karel Čáp oslavil na N. Zélan-
dě "90". Humor ho neopustil. -- Lad. Ku-
drna: "Když nelétali", kde je mistrně

popsán život na základ-
nách. Tyž autor připravuje další knihy: "Čs.
letci v zajetí 1940-45"
a "Čs. letci v komuni-
stických lágrech 1948-
1967", péčí nakl. LIBRI. --
Se skupinou býv. RAF let-
ců letos z Anglie přile-
tí také vdova po lidic-
kém J. Horákově. -- J. Kauer
létal u 310. perutě a pa-
dl nad Francií v r. 44.
V 30. letech byl u Bati a
vynikl v lehké atletice.
-- J. Doubka trápí zlá ne-
moc a zvláště o vánocích
měl sentimentální myšlen-
ky. -- Mrs. E. E. Thomas byla
po 14 let partnerkou gen.
R. Půdy. Seznámili se díky
vydavatelci t.l. Označila
tu dobu za překrásnou
/wonderful/. -- Vynikající
je knížka B. Feriance "Mos-
quito nad Piešťanmi", 68
stran. -- F. Mareš, DFM, má a-
dresu: Little Brock, Samp-
ford Spiney, Yelverton, De-
von, PL20 7QT, Anglie. Bo-
lesti tiší epidural in-
jekcemi. -- Neví se jistě,
za jakých okolností padl
Josef Drčka. /Podle F.
Louckého to bylo při cvič-
ném letu./ -- Nejsou známy
okolnosti, za kterých ma-
jor let. Lubomír Svátek od
31. po válce v Přerově
šel do KSČ, proč se od
nich odklonil a byl vy-
slyšán StB. Při jednom
výslechu údajně se roz-
běhl proti oknu a skokem
z 2. patra spáchal sebe-
vraždu. -- Olga Stoupová
vzrostla, že její otec,
plk. /GR/Capt. Josef Beroun-
ský dostal v říjnu 1941
britský řád CBE-Commander
of the Order of the Bri-
tish Empire. /Jeho jméno
není ani v Turnymede, ani
nemá pomník v Brookwo-
odu. / Při jednáních v Rus-
ku měl RAF uniformu; H. Píka
napsal, že mu slušela..

Otto Smík, DFC /20.1.1922-28.
11.1944/ se naučil létat v
Kanadě a za války velel 127.
angl. peruti. Vpravo je jeho
kamarád od 312. čs. perutě Jo-
sef Pípa /13.10.1915-2.1.1977/.

Manžele Rohalovi v Austrálii v r. 1988.
Plk. let. Belo Ladislav Rohal-Forster měl
docela dobrodružný život, jak o tom v ne-
krologu na první straně tohoto čísla píše
jeho syn Patrick. Belo však dobrodruhem
nebyl. Život před ním stavěl všelijaké
překážky, aby je překonával.

Plk. Āda Zelený, MBE, nar. 11.10.1914, žije
ve svém rodišti, v Rožné u Žďáru n.S.
Létal u 311. a zve své válečné kamará-
dy na návštěvu. Je plk. let. v.v.

O VOJÁCÍCH

Dej světu ze sebe to nejlepší
a možná dostaneš pár kopanců:
nevadí, důvěř to nejlepší.

Zas jeden Kaleta. Toto je
Ciz. legionář v Indocíně.

V březnu t.r. zemřel v Anglii záp.voják, jinak známý skladatel a dirigent Vilém Tauský. Sdílel nám to V. Levin. --V Martině odešel na věčnost Ján Kliment, populární tankista. --Milan Švihálek 3.4.04 napsal pro "Naše Valašsko" článek "Národ bez tradic nepřežije". Pojednává o heraldikovi Jiřím Loudovi z Olomouce. --Ze tří tajných služeb Armády ČR bude jen jedna. Místo tří ředitelů bude jeden, podle plánu p.ministra Kostelky. --Zjišťuje se právní status býv.vily TGM na VISU. Ústředí ČSOL pověřilo svého advokáta v Chorvátsku, aby dosáhl vrácení majetku ČSOL, ač o ni usiluje i býv. ROH. VIS by byl ideálním místem odpočinku veteránů a příslušníků jejich rodin. --I. Procházká píše knihu o čs.lékařích v Royal Army Medical Corps za 2.války. Bylo jich něco kolem stovek. Za každou fotografii bude autor vděčen via "KL". --Vrbas a Majda měli v Anglii para výcvik, ale do akce v Protektorátu se nedostali. /Vdova po Vrbasovi žije ve Špičáku u Žel. Rudy. /--Tonda Hořička prý zemřel v Anglii v r.1983. Kdo ví víc? --A. Kraus redigoval v r. 1995 knížku "Miroslav Kerner and WW2 /1939-1943/" Pak byl M.Kerner poslán do Ruska, kde se seznámil s lékařkou polského původu E. Gluckovou, která se stala jeho manželkou. --Major B. Šik se pokoušel upozornit gen. Miroslava Neumana, že Karel Čurda je jako parašutista charakterově nevhodný a nespolehlivý. Marně. Čurda byl vysazen v Protektorátu a zradil. --Šikovi měli v Anglii 4 děti a sestra Bernarda žije v Obřanech u Brna. --MUDr. Velimír Macharáček, 89, obdržel nedávno Cenu města Zlína. Po doktorátu v Oxfordu za války, sloužil s britskou armádou v Indii a v Barmě. Od r.1949 působil jako dermatolog v Brně a ve Zlíně. Jeho koníčkem je akvaristika. --Vynikající sbírku amerických uniformem všech dob dal dohromady Martin Pinta v Olomouci. --Josef Pončík zemřel 26.2.2003 a Jaroslav Martiš 17.1.1997. Oba byli baťovci. V r.1939 byl Pončík na cestě do Batawy v Kanadě, ale cestu přerušil a přihlásil se v Agde, spolu s J.Martišem. --K. Hermann byl ve speciální jednotce mjr. Kovpaka, která se vyznamenala v týlu nepříteli zvláště u J.Komárníku na Slovensku. --Jan F.Jandejsek píše své vojenské Paměti v Austrálii. Prozradil nám, že ho firma Bata ještě v létě 39 poslala do Bělehradu, odkud se dostal do Agde. Velitelem jeho rot na frontě ve Francii byl por.Procházka /býv.jezdec/, poručík Jan Načátko a "záložní" Āda Steiner a Uchytíl. --A. Bartoše a jeho rodinu z Lanžhota dobře znal Frank Baker, 17300 Quaker Lane, Apt.D20, Sandy Spring, MD, 20860, USA. --Mjr.PhDr.Eduard Stehlík je t.č.zástupcem ředitele Vojenského historického ústavu v Praze-Žižkově. --Na podzim bude ve Vysokém Mýtě odhalena pamětní deska býv.příslušníků 9.jezdeckého pluku se jmény těch, kteří za 2.války či během teroru komunistů přišli o život. V Torontě sbírá informace R. Kohout. --Jan Uherek znal MUDr.Jana Pragu od r.1929 a sloužil v Anglii s ním a s Luborem Zinkem. Od r.1950 včelaří a tvrdí, že žihadla včel léčí chřipku a záněty průdušek. Jan Uherek má adresu: Rolnická 19, 541 01 Trutnov. /Co by kamenem dohodil od "Hrádecku" ex-prezidenta V.Havla. /--J.Bartošek nám sdělil, že v srpnu 1968 byl v Holešově u 7.výsadkového pluku ve skupině zvláštního určení a pamatuje si dobře, jak to tenkrát s plánem osvobodit A.Dubčeka z rukou NKVD bylo. Naše zmínka v "KL" byla poměrně přesná a J.B.nám slíbil další podrobnosti. --Dr.F.Polák popsal ve své knize "Mnichovská tragédie"/vyšla v New Yorku v r.1966/ schůzku pres.E.Beneše 30.9.1938 v přítomnosti gen.Krejčího s třemi zemskými veliteli; byli to generálové: Luža, Prchal a Vojtechovský. Žádali presidenta, aby nekapituloval. /Jak to dopadlo, všichni víme./

Legionář 1. jízdního pluku Jana Jiskry z Brandýsa

Čeští středoškoláci v odboji a květnovém povstání 1945

Hitlerova totální válka a obklíčené Německo frontami na území protektorátu v rámci protektorátní policie uspíšily vznik útvarů TN. Technické nouzové pomoci (Technische nothilfe) pro odklizovací a vyprošťovací práce po náletech. V roce 1944 do nich byli nakomandováni studenti z uzavřených českých středních škol. Rota TN o 35 chlapcích byla od 20.11.1944 ubytována v hostinci "U nádraží" v Roztokách u Prahy. Podléhala pražské posádce, které velel obávaný zugsführer TN Danke. Příslušníci roztoké roty byli studenti z Pardubic, Kladna, Prahy, z Moravy a několik z Roztok. Měli být k dispozici v případě bombardování protějšího kleckanského letiště. I když k němu několikrát došlo, nikdo je nepovolal. Za Maximiliánkou pod Čihadlem v Tichém údolí stavěli několik objektů pro ubytování a výrobní účely. Z jednoho se dodnes zachovaly základy a sklep. Stavbu prováděla firma Lazovský, která zaměstnávala tři dělníky, kteří byli spojeni s odbojem. Jeden z nich se jmenoval Hruza. Pracovalo se i o sobotách. Při leteckém náletu měli nařizeno utéci do lesa. V kuchyni měli dva kuchaře, z nichž Hejhal dobře vařil. Těsně před rev. luci vařil wehrmacht. Jeden z nich byl advokát z Berlína, který ještě před povstáním upozornil, že v granátech ne jsou rozbušky a instruoval jejich montáž. Ukázal místo jejich skladování. Po celou dobu působení roty v Roztokách byli její členové ve styku s místní evangelickou a ostatní mládeží, s níž se v omezených podmínkách kulturně a sportovní vyžívali, někteří byli ve spojení s odbojem. Ve dnech 29. a 30. dubna 1945 byl na roztokém nádraží zadržen poslední největší transport smrti z likvidovaných nacistických koncentračních táborů. V otevřených nákladních vagoncích byli čtyři tisíce vězňů a zajatců. Spolu s odbojáři, členy Čs. červeného kříže, obyvatelstvem z místa i okolí obětavě pomáhala celá rota TN. Z vagonů vynášeli těžce nemocné do provizorní ošetrovny na nádraží, i mrvé, kteří byli 3.5.1945 pohřbeni na Levém Hradci. Podávali strádajícím stravu a pití. Významně se podíleli na utěch vězňů a všetranně pomáhali při jejich uvolňování.

Faboš Fabián, pohřbený na Floridě. Vice-president firmy Paradise Fruit Co. V Agde měl koně a v Anglii o něm snil.

Před vypuknutím revoluce se některým chlapcům podařilo utéci domů. Zůstalo jich asi dvacet. Miroslav Rosol, Zdeněk Bayer z Roztok a Karel Novák ze Žalova se spolu s ostatními přihlásili do služeb revolučního vojenského posádkového velitelství v Roztokách. Z nich Miroslav Vraštil ze Žamberka padl v boji o bubenešské nádraží. Mnozí roztočtí chlapci a dí. čata dobrovolně a obětavě pomáhali sestřím Čs. červeného kříže ošetřovat v nouzové karanténě nemocnici v místním chudobinci a potom v hotelu Sakura - infekční pobočky pražské Bulovky za vedení MUDr. Rudolfa Poledníka, MUDr. Ladislava Tichého, MUDr. Ladislava Tichého mladšího a MUDr. Severina Dauma. Někteří z ošetřovatelů se od vězňů z koncentračních táborů nedokázali zhubnými nemocemi. Nejhorší byl postižen tuberkulózou Miroslav Rosol, který něšto dostudoval a stal se odborným lékařem. Z roztoké roty TN je znám pardubický skaut, publicista, organizátor české exilové kulturního života, vydavatel a redaktor Kanadských listů Mirko Janeček z Kanady, který má značné zásluhy o dlouhotrvající spojení a pravdivou informovanost mezi exilovými krajany v zahraničí a Čechy ve vlasti. Jiří Bayer, "ODRAZ", v r.1995. Poznámka: 2 původních 42 mladíků žije v r.2004 11 postarších pánů, kteří na Roztoky nezapomněli a plánují setkání v květnu 2005, kdy to bude 60 let od skončení 2.svět.války.

li baťovci. V r.1939 byl Pončík na cestě do Batawy v Kanadě, ale cestu přerušil a přihlásil se v Agde, spolu s J.Martišem. --K. Hermann byl ve speciální jednotce mjr. Kovpaka, která se vyznamenala v týlu nepříteli zvláště u J.Komárníku na Slovensku. --Jan F.Jandejsek píše své vojenské Paměti v Austrálii. Prozradil nám, že ho firma Bata ještě v létě 39 poslala do Bělehradu, odkud se dostal do Agde. Velitelem jeho rot na frontě ve Francii byl por.Procházka /býv.jezdec/, poručík Jan Načátko a "záložní" Āda Steiner a Uchytíl. --A. Bartoše a jeho rodinu z Lanžhota dobře znal Frank Baker, 17300 Quaker Lane, Apt.D20, Sandy Spring, MD, 20860, USA. --Mjr.PhDr.Eduard Stehlík je t.č.zástupcem ředitele Vojenského historického ústavu v Praze-Žižkově. --Na podzim bude ve Vysokém Mýtě odhalena pamětní deska býv.příslušníků 9.jezdeckého pluku se jmény těch, kteří za 2.války či během teroru komunistů přišli o život. V Torontě sbírá informace R. Kohout. --Jan Uherek znal MUDr.Jana Pragu od r.1929 a sloužil v Anglii s ním a s Luborem Zinkem. Od r.1950 včelaří a tvrdí, že žihadla včel léčí chřipku a záněty průdušek. Jan Uherek má adresu: Rolnická 19, 541 01 Trutnov. /Co by kamenem dohodil od "Hrádecku" ex-prezidenta V.Havla. /--J.Bartošek nám sdělil, že v srpnu 1968 byl v Holešově u 7.výsadkového pluku ve skupině zvláštního určení a pamatuje si dobře, jak to tenkrát s plánem osvobodit A.Dubčeka z rukou NKVD bylo. Naše zmínka v "KL" byla poměrně přesná a J.B.nám slíbil další podrobnosti. --Dr.F.Polák popsal ve své knize "Mnichovská tragédie"/vyšla v New Yorku v r.1966/ schůzku pres.E.Beneše 30.9.1938 v přítomnosti gen.Krejčího s třemi zemskými veliteli; byli to generálové: Luža, Prchal a Vojtechovský. Žádali presidenta, aby nekapituloval. /Jak to dopadlo, všichni víme./

Václav Špicar /Díkolnovská 261, 261 05 Příbram/, rodák ze slovenské Moldavy, čte i o vánočních "KL". Najde v nich často zprávy o svých válečných kamarádech. Jeho nejlepším přítelem byl Jano Černák.

Jedním z hlavních předpokladů vzniku Československé republiky v roce 1918 bylo vytvoření národního vojska a na této významné historické události se zasadně podílely jednotky československých legií. Při jejich zakládání a organizaci v Rusku spolupracovali i zánícený vlastenec a královopolský sokol, čsl. legionář Štěpán BENEŠ, narozený 20. prosince 1894 v Brně-Králově Poli, příslušník I. střelecké brigády a divize Husitské, I. střeleckého pluku Misra Jana Husa a I. jízdního pluku Jana Jiskry z Brandýsa. Působil v různých orgánech Československé národní rady v Rusku, vedené Tomášem Garrigue Masarykem a bojoval v bitvách u Zborova, Bachmače a na dalších bojových celých transsibiřské magistrály až do Vladivostoku. Po návratu domů v létě 1920 nastoupil do státní služby a intenzivně se věnoval veřejnému životu. Z jeho podnětu byla např. ve výroční den upálení Mistra Jana Husa 6. července 1934 uložena v Husově sboru v Brně, Botanická 1 prst' z legionářských bojů I. světové války /Zborov, Doss' Alto, Dobruška, Ternov/. V roce 1938 bránil československé hranice v jednotkách SOS /Stráž obrany státu/ a po zradném Mnichovu a hitlerovské nacistické okupaci se s celou rodinou zúčastnil ozbrojeného protihitlerovského protinacistického odboje při I. Čsl. partyzánské brigádě Jana Žižky, v němž pět členů rodiny obětovalo své životy. Po osvobození v roce 1945 pracoval na Finančním úřadě v Brně a opět inicioval uložení prstí v Husově sboru v Brně dne 5. Řjna 1947 z různých koncentračních táborů, věznic a popravišť /Osvětim, Mauthausen, Wohlau, Breslau, Dachau, Kounicovy studentské koleje a Sušilovy studentské koleje v Brně/. Po únoru 1948 byl předčasně penzionován s perzekučně nízkým důchodem a umírá dne 4. května 1969. Tento vlastenec a hrdina, čsl. legionář v Rusku si aspoň v den 35. Výročí smrti, zaslouží vzpomínku a položení kytičky na hrob č. 50, kde je uložena urna s jeho ostatky ve skupině 13 na Ústředním hřbitově v Brně, Videňská 96, společně s urnami manželky Boženy, rozené Zdráhalové a dcery MUDr. Vlasty Benešové.

Jak je uvedeno na pomníku:

„VAM, ŽIVÍ - ABYSTE NEZAPOMNĚLI
VAM, MRTVÍ - ABYSTE NEBYLI ZAPOMENUTI“ !

Adresa autora: MUDr. Miroslav Beneš
Dudíkova č. 10,
621 00 Brno-Řečkovice

O PARAŠUTISTECH

Níže uvedený dokument "Parašutisté z Anglie" o skupině CARBON je z knihy K. Richtra "Přes krvavé řeky", s podtitulem "Čs. východní odboj bez cenzury a legendy". Vydal ji Jiří Steglbauer, maj. nakl. OSTROV, POBox 32, 160 41 Praha 6. Cena 249 Kč, včetně poštovného v ČR. -- "Naše Valašsko" mělo 20.3. vynikající článek o R. Pernickém pod názvem "Nechtěl jsem sloužit protektorátu!". Narodil se 1.7.1915 v Křohově u Val. Meziříčí, seskočil se skupinou TUNGSTEN; působila v okolí N. Města n. M. Za totality byl 12 let vězněn. -- Nejčastěji letěli s čs. parašutisty polští piloti Roman Chmiel a Emil Ladre, od 301. perutě RAF. -- M. Reichl / Mánesova 584, 500 02 Hr. Králové/píše knihu o čs. válečných parašutistech na západě v letech 1941-1945. Pomáháme mu..

O skautech

PARAŠUTISTÉ Z ANGLIE

K přípravě povstání v českých zemích navrhl Štáb pro vybudování branné moci vycvičit větší počet parašutistických skupin pro organizátorskou a diverzní činnost. V Anglii bylo pro tento výcvik vybráno asi 150 mužů.

„Výcvik trval 6-12 měsíců a kladl velké požadavky především na morální a fyzickou schopnost. Měli jsme každodenní běh na deset mil se zatížením třicet kilogramů, museli jsme překonávat vysoké překážky, rokliny po provaze, součástí výcviku byla střelba ze všech zbraní, používání všech druhů uřavin a jejich příprava podomácku, boj zblízka – karate, všeobecný zpravodajský výcvik a samozřejmě parašutistický výcvik.

Již během výcviku jsem byl ustanoven velitelem čtyřčlenné skupiny, nazvané krycím jménem CARBON. Ve skupině byli mimo mne rotní Josef Vanc a František Kobzík a četař aspirant Jaroslav Šperl, radiotelegrafista...“

František Bogataj, tehdy kapitán, ve své vzpomínce podrobně líčí průběh akce své skupiny, která byla 13. dubna 1944 dopravena z letiště Brindisi letounem typu Halifax na jižní Moravu. Vybavena byla jako všechny skupiny tohoto druhu: civilní oděvy, jaké se nosily v protektorátu, falešné občanské průkazy (jeden navíc nevyplněný pro případ nepředpokládané potřeby), poražinové listky, dvě kompletní radiostanice s šifrovacími klíči, radiomaják Eureka, jeden velký zásobník o celkové váze zhruba 100 kg, obsahující dva stenguny s municí, 10 kg trhaviny s rozbúškami, asi 1 kg čokolády, tablety konzervovaných potravin a dvě polní lopatky na zahrabání padáků. Každý z parašutistů dostal pět dvacetikorunových zlatých mincí, velitel kromě toho 100 000 marek, jednu nebo dvě pistole s větším počtem nábojů, dvě nebo více tabletek kyaniidu, aby se v bezradné situaci mohl rychlou smrtí vyhnout začezení, několik rozbúšek-detonátorů, které se při zadržení daly použít k vyražení dveří nebo mříží.

Úkol, který parašutistické skupiny plnily, byl nepředstavitelně těžký. „Shoz u Vacenovic nebyl úspěšný. Celý prostor v povodí řeky Moravy byl zaměřen a pilot letounu z obavy, aby nás neshodil do vody, provedl výsadek na vysoké stromy, kde jsme všichni zůstali viset s padáky i materiálem. Zachránil jsem jen radiomaják, který jsem sám nesl. Tento nešťastný výsadek a ztráta radiostanic byly začátkem tragédie a příštích, zdánlivě neprokonatelných překážek v plnění našeho úkolu.“

Veliteli Bogatajovi trvalo téměř hodinu, než se mu podařilo uvolnit se z popruhů padáku. Marně poté pátral v okolí po příslušících své skupiny. V obavě, že Němci, zalarmovaní hukotem letadla už nejspíš začali pátrat, co nevidět najdou padáky a vydají se po stopách, nechtěl dále ztrácet čas. Podle předem domluveného plánu se vydal k řece Moravě a odtud zamířil do Ostrožského lesa, kde se měl setkat se svými muži. Začalo svítat, musel se proto zastavit, aby zahrabal radiomaják.

„Naštěstí jsem dosáhl úzké úvozové cesty vedoucí k řece. Pisčítá půda mně umožnila rychle zahrabání jak sebe, tak Eureka... Právě v okamžiku, když jsem dokončoval zahrabání, jsem uslyšel zuřivý štěkot psů a německé povely, blížící se ke mně. Během několika minut jsem uviděl přímo nad svou hlavou, jak moji pronásledovatelé a psi skákou na druhou stranu úvozové cesty. Po několika minutách zavál zase božský klid...“

Kapitán unikl dopadení jen zázrakem. Do Ostrožského lesa dorazil až druhý den v noci, ale v lesní chatě nikoho nenašel. Vyhledal kováře Viléma Rýdla, dávného přítele. Ten ho ukryl na půdě svého domu a postaral se mu o jídlo. Po protestech kovářovy tchyně však úkryt opustil a nalezl nakonec útočiště u svého přítele Karla Hroníka v Ostrožském Předměstí. Oceňoval jeho odvahu, neboť místní rozhlas neustále vysílal výstrahu, že ten, kdo by poskytl jakoukoli pomoc parašutistům, bude s celou rodinou popraven. Toho, kdo by naopak oznámil jejich přítomnost gestapu, čekala statistická odměna. Další z věrných a obětavých přátel, učitel Antonín Straka, člen Obrany národa, obešel podle Bogatajových pokynů všechny předem domluvené záchranné adresy, aby zjistil, jestli se tam parašutisté mezitím nepřehlásili. U paní Hrabalové v Kunovicích našel četaře Šperla. Zde je jeho příběh:

„Měli jsme pro své úkoly velice dobrý výcvik a byli jsme připraveni pro všechny eventualy. Neučili nás však, jak uvolnit padák, když je zapleten do koruny stromu, a navíc když je zraněna jedna ruka.

Němci věděli přesně, kde jsme seskočili a kolik nás je, a začal velký hon. Poněvadž jsme se po seskoku nesešli, šel jsem podle daných instrukcí směrem k Ostrožskému lesu, kde jsme se měli shromáždit. Když jsem přišel k Bzenci, slyšel jsem, jak místní rozhlas neustále opakuje: Nepřátelští parašutisté seskočili. Všechny neznámé osoby musí být okamžitě hlášeny policii. Neuposlechnutí tohoto rozkazu se trestá smrtí!

V městě jsem se najednou setkal se čtyřmi chlapečky, tak asi patnáctiletými až šestnáctiletými, kteří mě pravděpodobně jako neznámou osobu pozorovali a jímž, s ohledem na rozhlasové upozornění, můj úkol zde byl jasný. Připojili se ke mně a otevřeně mi řekli, že se chtějí zúčastnit boje s Němci. Já jsem je ujistil, že budou mít příležitost zúčastnit se toho boje, že jim dáme vědět, ale teď aby odešli a nikomu se nezmínili o našem setkání. Slibili, ale jeden z nich o tom řekl rodičům a ti to ze strachu hlásili policii. V tu dobu jsem však já již byl blízko Ostrožského lesa...“

Šperlovy zážitky byly skličující. Lesník, na kterého narazil u řeky, ho tvrdě odmítl převést ve svém člunu na druhý břeh, uřežba se odvolával na jeho kamaráda Bogataje. Nakonec ho k souhlasu musel přinutit namířenou pistolí. Lesník poté okamžitě ohlásil setkání s parašutistou německé policii. V obci Vnorovy omylem oslovil otcem místo syna. Ten jej sice dovedl k synovi, ale ze strachu to ihned ohlásil místní policii. Jeho syn byl ochoten Šperlovi poskytnout pomoc,

ale přiběhl příslušník místní policie a prozradil mu, že jeho otec všechno udal a oni teď budou muset podat hlášení gestapu. Šperl se dal na útěk, aby se dostal co nejdál, než začne pátrání.

Kus cesty běžel potokem pro případ, že by ho pronásledovali psi. Uběhl asi deset kilometrů. V Hrubé Vrbce vyhledal člověka, který byl označen jako „perfektní kontakt“. Když mezi dvěma pronesl smluvené heslo, oslovený se na něj osopil: „Já s vámi nechci mít nic společného! Jděte pryč! Já vás udám!“ a praskl mu dvěma prsty před nosem.

Po dalším strastiplném útěku, při němž ztratil i svůj tlumok s mapami, prádlem a ještě nějakými důležitými věcmi, šťastnou shodou náhod nalezl úkryt ve Veskách zásluhou Františky Hrabalové a Boženy Šachové. Nakonec se nastěhoval k Juříčkovým, jejichž osamělý dům na řece Olšavě mu skýtal pohodlný a přitom bezpečný azyl.

Po zbývajících příslušnících skupiny CARBON jako by se slehla země. Teprve po delší době se Bogataj se Šperlem dozvěděli, že oba spolupojovníci zradili rolník v Rudicích, na jehož půdě se ukrývali, když předtím vyhodili do povětří sklad výbušnin u Bojkovic. Po obklíčení místním četnictvem Kobzík prý nejprve zastřelil zraněného Vanc a potom sebe, aby nepadl do rukou gestapa.

Ačkoliv se situace skupiny zdála beznadějná, kapitán Bogataj byl rozhodnut plnit stanovený úkol.

„V pevné důvěře, že spojení s Londýnem navážu, začal jsem organizovat odbojové skupiny, hlavně pro příjem zbraní a trhaviny. Úkryt na půdě domku u moji tety Kateřiny Záleskové v Uheráckém Ostrohu nebyl po stránce pracovní ideální. Na půdě, kde bylo jen seno, v létě nesnesitelné horko a v zimě mraz. jsem šifroval zprávy pro Londýn. Na druhé straně byl však tento úkryt bezpečný. Domek byl postaven přímo na břehu řeky Moravy. Předního vchodu jsem nikdy nepoužil, abych nevzbudil pozornost sousedů. Vždy jsem přišel ze zadu od řeky, kterou jsem přeplaval, i když byla voda studená. V zimě jsem pak používal jiných úkrytů, už předem připravených. Dobře vycvičený pes mne vždy varoval v případě nebezpečí.“

Ani kapitán Bogataj, ani Antonín Straka a celá brněnská odbojová organizace neměli nejmenšího tušení, že rotnistr Ryšánek, s nímž Bogataje seznámil Straka a jehož prostřednictvím skupina CARBON navázala styk s brněnskou organizací, se již dávno stal nejnebezpečnějším konfidentem gestapa a že v létě 1944 pronikl do různých odbojových organizací další konfidenti. Ryšánkův nejbližší spolupracovník Karel Paprskář, který nahlédl, že válka skončí německou porážkou, začal hledat cestu k vlastní záchraně a vyrazil odbojářům, že on sám i Ryšánek, Jizera, Šmíd a Bednář slouží gestapu...“

„Státní kapitán generálního štábu R. Matoušek mne přišel osobně varovat; někdy začátkem července 1944 a příští noc také londýnský rozhlas BBC varoval před těmito zradci. Nastal nejkrutější moment pro celý osud CARBONU a jeho spolupracovníky. Domluvil jsem se ihned se Strakou, že za účelem zmatení gestapa a odvrácení dalšího pátrání napíši Strakovi osobní dopis, ve kterém mu oznámím, že po ztrátě dvou členů moji skupiny, parašutistů Kobzika a Vanc, a po ztrátě vysíláčky už nemohu splnit svůj úkol – a odcházím na Slovensko. V příhodném okamžiku se však vrátím. Straka předal tento můj dopis Ryšánkovi a gestapo dopisu uvěřilo. Tato přestávka v pátrání mně umožnila pokračovat v organizování dalších odbojových skupin a v hledání možnosti spojení s Londýnem. Používal jsem i nadále úkrytů na Moravském Slovácku a nikdy jsem na Zlínsko neodešel...“

Kapitán Bogataj zorganizoval celkem 25 odbojových skupin pro příjem zbraní a pro přímý boj proti Němcům: v Popovicích, Bzenci, Ostrožské Nové Vsi, Uheráckém Ostrohu, Šardicích, Osvětimanech, Bohuslavicích, Čelčovicích, Blatnicích, Hluku, Tasově, Nenkovicích, Stavešicích, Vracově, Zavidově, Starém Městě a v dalších místech. Skupiny uskutečnily celkem 44 úspěšných případů, léček a destrukcí na místních železničních tratích a telefonním vedení, přepadů skladů Avia v Kunovicích, zničení skladu výbušnin u Bojkovic, zničení německého strážního oddílu a muničního skladu v Derfci, přepady německých a maďarských transportů, zajištění záchran hlavních mostů přes řeku Moravu na pomoc rychlému postupu Rudé armády, ničení mostů sloužících nacistickému ústupu, zmaření odvozu průmyslového zařízení do Německa, ukrývání a zásobování sovětských vojáků, kteří uprchli z koncentračních táborů, amerických letců sestřelených nad naším územím, materiální pomoc sovětským partyzánům a hlavně přímé bojové akce proti ustupující nacistické armádě v jejím tylu.

„Jak už to v každém boji bývá, měli jsme úspěchy, ale také bolestné ztráty na životech. Tak například skupina CARBON-Popovice měla osm mrtvých a jedenáct raněných, CARBON-Strážnice, pod velením četnického strážníka, ztratila jedenáct občanů včetně velitele a jejich domy byly vypáleny a rodiny zatčeny. Můj nejzaslouzejší pracovník, hlavní organizátor, přechovávající spojkou, učitel Antonín Straka, byl několik dnů před skončením války chycen gestapem (konfidentem Ryšánkem), když nesl můj rozkaz skupině ve Strážnici. Byl okamžitě vzat k výslechu. Aby zahrabal celou moji organizaci CARBON, otrávil se jedem, který jsem mu hned na začátku naší spolupráce dal...“

Tak působily parašutistické skupiny vyslané z Velké Británie na území vlasti, aby připravovaly půdu pro předpokládané povstání. Několik dnů před zahájením tohoto povstání i po něm měly být na československém území dodány potřebné zbraně ze zahraničí pro deset až osmdesát tisíc mužů. Kromě toho plán zpracovaný v ŠVBM počítal s přesunem československých vojenských jednotek nebo alespoň jejich části ze zahraničí, podle potřeby i společně s menšími jednotkami spojenců. Počítalo se i s leteckou pomocí spojenců včetně bombardování cílů podle požadavků povstaleckého velení. Konečný plán povstání předpokládal, že během přípravy ozbrojené akce a v jejím průběhu bude na domácí půdě vybudován základ československé armády, kterou bude možno zasadit do osvobozovacích bojů a použít i poté, až boje skončí, k zajištění pořádku a obrany na osvobozeném území. z knihy K. Richtra "Přes krvavé řeky".

Není sporu o tom, že prezident Václav Havel /býv. poštěbradský skautík pod jménem CHROBÁK/ měl v 90. letech ke skautům i vodákům kladný poměr. Na snímku je s nestorem čs. vodáků Jiřím Holým na Pražském hradě. Podle sdělení Havlova osobního tajemníka I. Mathého/také vodáka/bratř prezident považoval čs. vodáky za "nejlépe organizovanou a disciplinovanou skupinu ve skautingu". Jiří Holý-AMATEUR to doplňuje:

"Už jsme na tradice, disciplínu a s dětmi si hrajeme na námořníky, což se dětem líbí". Jiří Holý se stal skautem v r.1930 jako malé vlče v Třebetechovicích pod Orebem a patřil v Praze ke slavné vodní Pětce, kterou vedl Jaroslav Novák.

Obnovoval skauting 3x: 1945, 1968 a 1990. -- Z jiného soudku: Slezská družina Čestného oddílu VF v Trinci hlásí, že jim chybí br. Ota Gavenda-HARRY, který zemřel 31.10.2003.

--Úspěšné "Skautské dny" byly ve Frýdku-Místku 16.a 17. 4.04. Ve Skautském domě v č. 638 na Kostíkově nám.bylo živo. Pomohla mj.PhDr.D.Janášková. --MUDr.Velimir Macharáček,býv.skaut a válečný lékař v Burně,oslavuje ve Zlíně své 89.narozeniny. Jeho životní kredo: "Nenávídím každou válku!"--Jaroslav Groh-SAM

/Na Vyhlídce 41,664 12 Oslavany u Brna/ působil v Pardubicích jako ilegální a legální skaut v letech 1955 až 93.

Po válce vedl 13.oddíl v Ústí n.L.; od té doby uznává obětavou práci tam Heleny Borské-JITŘENKY a jejího manžela. -- "Klub přátel skautingu",c/o Junák, Senovážné nám.24, 116 47 Praha 1,má úspěch při náboru nových členů. V propagační brožuře uvádí jako příklad oddíl Ostrých hochů z Olomouce,

který vzorně spolupracuje s ochránci přírody. /Oddíl založil dnešní genm.J.Souček-SUK, rezident Brazílie./--M.Elšíková napsala článek"Mašínové byli hrdinové".Oba byli skauti. --22.5.bude v Holešově XV.ročník Memoriálu DNDr.R.Plajnera.

Povede z Tesáku na sv.Hostýn. Další info:tel.573-397-180.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

David A. Parish, 38, se stará v Žamberku o lesy svého šlechtického rodu a oženil se nedávno s českou ženou. Jeho dvojče Thomas John žije s manželkou Andreou a mají 2 děti. Žijí v Torontě. Ve východních Čechách žije hned několik potomků slavných šlechtických rodů: v Častolovicích Diana Sternbergová-Phipps, v Kostelci n. Orlicí Josef a Bernadetta Kinských, v Doudlebských Adam Bubna z Litic, v Rychnově n. Kněžnou Jan Egon Kolowrat-Liebsteinský. Otec Davida se plným jménem jmenuje John Marmaduke Parish ze Selftenbergu a žije v Žamberku. --V Roztokách u Prahy proběhl 2. ročník filmového festivalu "Kotouč 2004". --24.4. byla na Čapkově Strži zahájena výstava "Čapkovská tematika v poštovních známkách". --E. Máčel sestavil "Stručné dějiny města Vizovic", 56 stran. /Ve Vizovicích se narodila B. Špačková-Dvořáková, dnes v BC. /--Ing. Petra Šuranského zajímá, zda se dožije toho, že 2 opuštěné mostní viadukty v Lučkovicih u Luhačovic, postavené firmou Bata, budou součástí železničního spojení ze Zlína na Slovensko. Byla by to nejkratší cesta. --Býv. mluvčí prez. V. Havla, Ladislav Špaček, s paní

ODKAZ GUSTAVA RADBRUCHA

Martin Skála

Uprostřed léta roku 2001 jsem vcelku náhodou četl zajímavý článek o euthanasii a napomáhání k sebevraždě. Jednalo se konkrétně o to, zda a za jakých okolností podobné činy mají být trestné. Problém sám bych považoval v zásadě za věc odborníků. Ale v tom článku mě zaujala právnícky přesná argumentace a také osoba autora: sudí Carlos Gaviria Diaz je prezident Ústavního soudu republiky Kolumbie. V daném případě byl zároveň autorem většinového rozhodnutí soudu - pro beztrestnost, pokud je vyloučeno zneužití.

Napadlo mě, že bych argumenty kolumbijského soudce třeba někdy chtěl citovat a že by bylo dobré, mít ten článek v počítači. Po několika dotazech jsem zjistil, že mi text mohou zaznamenat na disketu v místní tiskárně, a umluvil jsem si, že tam zajdu 11. září dopoledne.

Když jsem se v to úterý ráno podíval z okna, bylo krásně a vzpomněl jsem si na tu přihlouplou větu, která se vyskytuje jen v učebnicích jazyků pro začátečníky: "Slunce září na modrém nebi". Teda zářilo. A lump, který si ten den vybral k akci, byl profík.

Telefon. Mezičím. Volá sestra z Arizony. "Pusť si televizi. Maler v New Yorku. Letadlo. Asi to udělali schválně." Na obrazovce mrakodrap a ohnivá koule, pak druhá, pak se to sesulo. Koukař jsem, všechno viděl a nic nechápal; na článek a na tiskárnu jsem zapomněl.

Znova telefon: "Taky v Pentagonu." To už bylo nejen zlé, ale doslova "na tělo". Manžel mě neteře je totiž důstojník a ten den si právě v Pentagonu něco vyřizoval. Dovolat se nikam nešlo, teprve na večer neteř oznámila, že se Erikovi nic nestalo, jen viděl víc než by kdo kdy vidět měl.

Mezitím televize už přešla od reportáže ke komentářům. Slyším magická slova "Pearl Harbour" a najednou mi něco řeklo - ouvej, nesprávný vzor. ne Pearl Harbour, nýbrž Jonestown v Guyaně, Waco v Texasu, Chrást Slunce; ne vojenský

prepád, nýbrž sekta, zvrhlé náboženství a masová vražda. My Češi jsme zvyklí hledat vzory, za to může škola a Jan Gebauer: had, hrad, oráč, meč. Boj, to je jako meč, ale vrah a lump jsou podle vzoru had; když přejdeme od gramatiky k ideologii, vyjde nám had zcela určitý, starozákonní, co propagoval jablko. Ten co sliboval, "Budete jako bohové" - tak jak to dnes říkají imámové své mládeži, kterou navlékají do bombových postrojů.

Dnes už většina politiků správně soudí, že sektářský terorismus nelze zlikvidovat vojensky. Přesto pro organizovaný stát s bojeschopnou armádou je "pokušení meče" jakoby neodolatelné. Vyřídí si to s nimi, a rázně. Chyba lávky, špatný vzor. Léčba terorismu mečem nemůže být jiná než symptomatická: zakryje příznaky, ale náklaza trvá. Někdy samozřejmě odstranění příznaků může být velice žádoucí, prakticky nutné. Ani meč tudíž nelze šmahem odmítnout.

Pro státy a vlády je však důležité, neklamat přitom sebe ani voliče. Ozbrojená moc utlumí terorismus, ale nemůže jej zničit. Zbývá boj idejí. Krátce po tragickém úterku o tom napsal Rohan Gunaratna ze Střediska pro studium terorismu a politického násilí při univerzitě v St. Andrews ve Skotsku: "Měli bychom věnovat mnohem víc energie nevojenským aspektům boje a zdiskreditovat ideologii Al-Káidy. Odříznout ji od podpory věřících um, že dání na strozuměnou, že nejde o slovo Alláhovo, nýbrž o jeho deformovanou verzi."

Bohužel je tohle dnes už těžko proveditelné. Zfanatizované davy provolávající "Žádnou demokracii, jen islám" nepřesvědčíme, že (znovu Gunaratna) "ideologie, která dovoluje vraždit nevinné, nerespektuje Korán." Imámove už dokonali své hadi dílo, mozky jsou vyprány, Korán se jen mechanicky recituje a zaujaté, politicky motivované výklady přijímají věřící jako islám čistý a pravý.

I v této situaci je však ideový boj možný - na trochu jiné rovině. Jde tu o vztah práva k morálce, vztah světských zákonů k náboženství. Ale o tom přepsal - sviho mi najednou - sudí Gaviria v tom článku, který kvůli Al-Káidě nikdy nedorazil do tiskárny.

Znovu a mnohem pozorněji čtu rozvázná a právnícky přesná souvětí. A překvapení: hlavní argument není autorův, je to citát. "Význačný německý filosof, profesor Gustav Radbruch, dokonale [impeccably] vyjádřil tuto myšlenku..." - Radbruch? Kdo pro Boha byl Gustav Radbruch?

Naučím slovník: nic. Internet: už se neptám, kdo to byl, ale jen "jak to přijde, že jsem o něm nikdy nic neslyšel?"

Gustav Radbruch (1878-1949), vynikající profesor trestního práva, právicový sociální demokrat (v Čechách po druhé válce by se řeklo: majorevec), ministr spravedlnosti ve vládě Výmarské republiky. Přípravoval zrušení trestu smrti, ale vláda ztratila důvěru a zákon neodhlasovali. První univerzitní profesor vyhozený z katedry po nástupu Hitlera jako státně nespolehlivý (přesťasově nezávadný? původ!) a v roce 1945 ihned rehabilitován na výslavnou žádost heidelberského rektora. Ve filosofii odpůrce Tolstého (jako Masaryk), nadšený čtenář Theodora Fontane (jako Thomas Mann). Náboženský skeptik (kdysi poznamenal, že hlavně z obavy před fanatismem), ale s hlubokým pochopením pro lidskou zbožnost. "Wir sind zu Christen bestimmt" (nás úděl

Evou, tráví každý volný víkend na své chalupě v Českém ráji. Loka-ce roubenky/údajně staré 100 let/ se může uhadnout podle tohoto sdělení: Špačkovi mají nalevo Trosky, vpředu Sobotku a Humprecht a vpravo Kost. Jejich sousedem je Michael Kocáb, který je doslova do Českého ráje vylákal. Dnes se u Špačků schází skupina přátel, kteří si říkají "Děti ráje", např. Josef Dvořák, Jiřina Bohdalová, Josef Vin-klář, Dáda Patrasová s Felixem Slováčkem. --V Nízkých Tatrách se objevili agresivní medvědi. Obyvatel Polomky musel do nemocnice. --V Špi-dla si k večeru dává ovesné vločky. Ráno a večer se prý polává stu-denou vodou. --Novým českým ministrem zdravotnictví se stal MUDr. Jo-zef Kubinyi, PhD, nar. 21.7.1955. MUDr. Marie Součková se vrací do sou-kromé praxe. --Pavel Rychetský se stal šéfem Ústavního soudu v Br-ně. --Jan Kristofori odletěl nedávno na dovolenou do Dominikánské republiky, kde měl značné zdravotní potíže. Při mezipřistání v Mni-chově to vypadalo, že ho do ČR poveze sanitka. Do Prahy doletěl, ale 23.3.2004 zemřel ve svém pražském bytě. Bylo mu 72 let. --Kra-slice ze Slovenska jsou vhodným dárkem po celý rok. Objednávky na: Jarmila Tomková, Nádražná 870/24, 958 01 Partyzánske, Slovak Republic. --Český prezident přistál poprvé v Číně. Nejdlejší cestu svých živo-tů zahájili manželé Klausovi v Hon-kongu. --Ve St. Boleskavi zemřel 3.1.04 prof. ThDr. Jaroslav Kadlec, emeritní profesor UK. Přibohl v Č. Budějovicích a v Praze. --Z Opavy se ozvali manželé Turčínkovi. --Paní Tůňová z Leštiny slavila v prosinci m.r. "80". --Poslanci roz-hodli, že 8. květen nebude již Dnem osvobození, ale Dnem vítězství. --Evropská Unie bude mít hymnu v latině. Autorem je P. Roland z Ra-kouska. --Karel Hoffmann dostal za svůj postoj v srpnu 68 trest ve výši 4 let, ale odvolal se. Je mu 78 let. --Vyšel "Anglicko-český výkladový slovník personalistiky", 192 stran, 260 Kč. Objednávky na: ECONOMIA, VTÚ, Dobrovského 25, 170 55 Praha 7. --Lukáš Špidla dokončil studia na Akademii muzických umění v Praze, v současnosti hraje se Škarpovským kvartetem. Talent má po matce Viktorii. O ní je známo, že si ráda při domácích pracích propěvu-je. --Při pohřbu Msgra ThLie Jiřího

Reinsberge v Praze celebrowal Otec bis-kup Jaroslav Škarva-da. /J. Reinsberg se narodil 30.3.1918 a zemřel 6.1.2004.

Odsouzení estébáci se odvolali

Praha (ČTK). Tři z deseti bý-valých vysokých důstojníků komunistické Státní bezpeč-nosti stíhaných za protidí-sidentskou akci Asanace se proti prosvětlujícímu verdiktu soudu odvolali. Odsouzení byli k pod-míněnému trestu. Odvolal se také bývalý chartista Zbyněk Čerňavský, který se stal jednou z obětí.

Šéf slovenského podsvětí chce azyl v Česku

Údajný šéf slovenského pod-světí Mikuláš Čemák chce zís-kat v Česku politický azyl. Po-dle mluvčí policejního prezidia Blanky Kosinové se Čemák při soborním zadržení o možnosti azylu před policisty zmínil.

je křesťanský), řekl svým studentům v projevu na rozloučenou v červenci 1948.

Knih napsal hodně. Jeho stěžejní dílo, "Rechtsphilosophie", vyšlo poprvé v roce 1914 (Níže cituji ze sedmého vydání z roku 1970.) Myšlenku, kterou ve svém článku rozvedl kolumbijský soudce, najdeme na konci páté kapitoly, "Právo a mravnost". Je to filosoficky postulat tak hluboký a závažný, že asi není chybou mluvit o "Radbruchově doktríně".

Ve skutečnosti nemůže [právo] chut sloužit splnění mravních povinností tím, že je opatří sankcemi jako povinnosti právní, protože mravnostní norma, která vyžaduje respekt a plnění jako taková (sama o sobě), nemůže [nic] získat, když k ní přiřadíme imperativy stejného obsahu, ale odlišného druhu. Zákon slouží mravnosti nikoli povinností, které ukládá, ale právy, která uděluje. Právo a mravnost se k sobě neobrací svými příkazy, nýbrž souborem zaručených práv. Zákon dává jednotlivcům práva, aby mohli snadněji a lépe dostát svým mravním povinnostem.

Domysleme, proti islámismu - stejně jako proti každému jinému teokratickému systému - postulujeme zde Radbruch něco jako odluku mravovky od trestního práva čili částečnou (lekať by řekl: přesně dávkovanou) odluku církve od státu. (Ne odstraňování knih z škol či Desatera ze soudních budov a debaty o tom, zda se smí postavit vánoční strom na náměstí.) Mravnost má v Radbruchově pojetí prvotní význam a to automaticky dává výsadní postavení i náboženství, mravovce ve všech společnostech, kde existuje tradiční, většinové náboženství, ať křesťanské, mohamedánské, či jiné.

Vliv tradiční morálky - takřka vždy náboženského původu - na právní myšlení je tudíž normální, naprosto přijatelný. Naopak je ale podle Radbruchovy doktríny nepřijatelný právní postih hříšného či nemravného jednání, pokud takové jednání liberálně-demokratická společnost nepovažuje za trestné podle svých světských (nejčastěji ústavou daných) zásad. Automaticky jsou tudíž nepřijatelné edikty představitelů církve (fanvy imámů v muslimském světě), pokud vyhláší jiné než církevní tresty (oděpení svátostí) za jednání, které odsuzují. A to se netýká jen vyhlášení "svaté války" (džihad) nebo trestu smrti za "urážku islámu". Nepřijatelné je každé světské potrestání Blížního za to, že jedná jinak než předpisuje MÁ víra. Ve světlé islámu je dost vzdelaných a rozumně smýšlejících lidí. Předložme jim názory Gustava Radbrucha a Carlose Gaviria. Určitě to pomůže v boji proti muslimskému fanatismu. Ale s jednou podmínkou. musíme napřed zamést před vlastními prahem, v naší západní judeo-křesťanské společnosti. I když znovuzrození křesťané na jihu Spojených států ani ortodoxní rabini v Jeruzalémě nehlásají kamenování cizoložných žen, jejich ideologie jsou svou formální strukturou otečeně podobné islámismu a jako takové je musíme energicky a veřejně odmítnout.

V dialogu se stoupenci Proroka nutně potřebujeme čistý štít, jako jej měl Gustav Radbruch, když kritizoval nacismus. Ukažme, že jsme objektivní, že nám jde o soulad lidských práv s každým náboženstvím, tím našim i tím Alláhovým. Je tak se může planeta Země stát domovem pokroku a štěstí lidsrva.

Humor

Desetiletého neposedu poslala maminka do nedělní náboženské školy. Když se odpoledne vrátil, ptá se ho, co se naučil. Děcko vypráví:

"No, paní učitelka nám vyprávěla, jak Bůh vyslal Mojžíše za nepřítelské linie na záchrannou misi, která měla vyvést Izraelce z Egypta. Když se dostal k Rudému moři, nechal své ženisty udělat pontonový most a všechny vyslal na druhou stranu. Potom vylodil velitelství o leteckou podporu. Jejich bombardéry vyhodily most do vzduchu a mise byla splněna."

"Hej, tohle vám fakt říkala paní učitelka?"

"No, ne přesně. Ale kdybych ti to řekl tak, jak to říkala ona, nevěřila bys mi."

"Projekt cela"

Několik čtverečních metrů v blízkosti sochy svatého Václava se v pondělí 16. března proměnilo v symbolické kubánské vězení. Sedmdesát pět osobností českého politického i kulturního života si v něm postupně "odsedělo" jednu hodinu. Společnost Člověk v tísni chtělo touto netradiční formou protestu připomenout první výročí rozsáhlých represí na Kubě, při kterých bylo uvězněno a k dlouhým trestům odsouzeno 75 představitelů demokratické opozice a novinářů. Prvního "odsouzeného", Šimona Pánka ze společnosti Člověk v tísni, do cely zavlel primátor Prahy Pavel Bém. V úvodním projevu připomenul asi stovce diváků události roku 1989 a zdůraznil, že to není tak dávno, kdy ani český národ neměl svobodu. Písní Řekni ďáblu ne podpořil protest také katolický kněz a senátor Svatopluk Karásek. Od pondělního poledne do čtvrteční 15. hodiny se v cely vsouvali například senátor Jan Ruml, výtvarník David Černý nebo herec Tomáš Hanák. Celá akce vyvrcholila ve čtvrtek protestním shromážděním před kubánským vel-vyslancem. Na otázku, co je smyslem symbolického vězení v srdci Evropy, Šimon Pánek odpověděl: "Chceme připomenout rok od uvěznění 75 lidí formou nadsázky na absurditu 21. století, kdy v globalizovaném světě mohou být lidé odsouzeni za své po-litické názory. Praha má na Kubě silný zvuk, lidé tam se dozvědí, že na ně někdo my-sli."

15.4.2004

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Autorka B. BATANAGAR

/Švýcarsy/ s manželem Arnoštem byla v Praze. Na pohlednici se zmínila, že ráda vzpomíná na Toronto. -- Petr Brčák studoval mytologickou a dnes staví mrakodrap v Austrálii. Stavarinu skončil v Praze a od r. 68 žije v Sydney. -- Výstava o čs. exilu dvacátého století, kterou pracně sestavil Jan Kratochvíl, OCM z Brna, je právě ve Stockholmu, od 4.5. bude v Budapešti. Má před sebou Paříž, Londýn, Oslo, Helsinky, snad New York. -- Česko-německé výstavě v Lipsku vévodila Jawa 350 z 30. let. Jinak tam byly semináře týkající se přátelství mezi Čechy a Němci. -- Z. Fabian z Bonnu nám sdělil, že v 50. letech chtěl Francouzi osídlit neobydlený ostrov v Indickém oceánu uprchlíky z vých. Evropy. Čechoslováci dali tehdy přednost Austrálii. -- Agencie ve Zlíně nabídla přes

Internet "Práce a brigády 2004 v Kanadě". Registrace stojí 990 Kč. Adresa: P.O. Box 212,760 Ol Zlín. Pomohli prý do Kanady lyžařskému instruktorovi M. Halušovi. -- Ve Vídni zemřel přítel ČR, Fr. kardínál

Zemřel Jan Milič Lochman

V Basileji zemřel 21. ledna ve věku 81 let na selhání srdce významný český protestantský teolog Jan Milič Lochman, představitel české posrpnové emigrace. Mezinárodně uznávaný vědec žil v Basileji, kde studoval, později léta vyučoval a v první polovině 80. let byl rektorem univerzity. Pražská Karlova univerzita mu již v roce 1992 udělila čestný doktorát a v roce 1998 obdržel v České republice Masarykův řád.

V emigraci byl Lochman stálí akademického světa i ekumenického

hnou. Působil v řídicích orgánech Světové rady církví a Světového reformovaného svazu; jako profesor systematické teologie, dogmatiky, etiky a filozofie byl zván k hostování na protestantských i katolických univerzitách a seminářích čtyř světadílů. Profesor Lochman je autorem řady knih, mezi nimiž jsou Duchovní odkaz obrození. Desatero. Krédo. Otče náš. Komenský. O smyslu křesťanských svátků a Potkat se s Marxem.

König, který se ujal kard. J. Berana, když byl vyhoštěn z vlasti. -- V Mnichově bude souzen za zločiny během SNP, L. Nižňanský. -- V Němčicích na Moravě žije Vlasta P. Hudlická, roz. Šimečková. Žila ve Švédsku od r. 1945 a znala dobře nejen hraběnku Amelii Posse, ale také rodinu Tábořských. /Dr. E. T. byl čs. velvyslancem ve Stockholmu do února 48./ Znala také Julinku Maršálkovou, kterou si oblíbil Mistr Oskar Brázda; poskytl mu zázemí na Dobříši během 2. války, když musel opustit zámek Ličkov u Žatce. -- K. Pospíchal ze Sydney přijel do Prahy vlakem a byl šokován parkem před nádražím. Odstranit bezdomovce z parku se nedaří: policie tento "Sherwood" vyčistí, ale do dvou hodin je celé shromáždění zpátky. -- Plk. F. Bím /Švýcarsy/ bojoval za války jako partyzán na Slovensku; za totality byl vězněn 15 let. -- V. Nedvěd /Austrálie/ se domnívá, že Jan Masaryk byl zavražděn ruskými agenty NKVD ve své kanceláři a jeho mrtvé tělo bylo položeno na

dlažbu Černínského paláce. -- Baťovci po celém světě žijí odchodu paní Zdeny Buršíkové, která s manželem Josefem žila v Indii a v Austrálii. -- V Sydney zemřel MUDr. Jan Machart, 92. Jeho 2 synové jsou také lékaři. /MUDr. Rejda z Pardubic dal Austrálii 3 syny-lékaře./

22. světový kongres Společnosti pro vědy a umění

Letošní, v pořadí už 22. světový kongres Společnosti pro vědy a umění proběhne na přelomu června a července v Olomouci. Setkání této jedné nejvýznamnější organizace Čechů a Slováků budou tentokrát hostit Univerzita Palackého. Zde také budou pro slovy účastníků připraveny přednášky a diskuse:

"Hlavním námětem kongresu je Morava z pohledu světového. To znamená významné osobnosti, které buď na Moravě působily, nebo se tam narodily a potom žily v cizině. A vůbec role, jakou hrála Morava v České republice a v historii Československa," upřesnil prezident SVU Mla Rechgl. Přednášky budou probíhat jak v češtině, tak v angličtině, protože řada účastníků, potomků českých přistěhovalců do Ameriky ve třetí, čtvrté i páté generaci, dnes už česky nehovoří.

Součástí olomouckého kongresu SVU bude i řada doprovodných programů, společenských setkání a výletů po moravských památkách. Bližší program najdete na internetové stránce SVU www.SVU2000.org

NAŠI V USA

Tramp Jarda Vecka-Pupal vydal v Kolorádu 2 tituly ve prospěch 7. Celosvětového potlachy. -- Am. golfista M. Kuchar tvrdí, že je původem z Ukrajiny; nejspíš z Podk. Rusi. -- Halíř Kristián Kodet se po 13ti letech vrátil z USA do Prahy. Našel by přímo na Staroměstském náměstí. -- V Texasu mají úspěch tanečníci z Brna. Skupinu sponzorovala Česká vzdělávací nadace státu Texasu. Vydání pomáha list "Hospodář". -- Původní Masaryktown na Floridě měl v r. 1924 celkem 9.200 akrů půdy poblíž Brooksville. Na radu novináře J. Jošáka začalo asi 200 osadníků pěstovat pomeranče, ale v r. 1956 kou-

pili na 600 slepic. Osada prosperovala, ale mladí lidé odešli do měst. Dnes tam funguje jen velká hala s čs. muzeem a hraje se tam bingo. -- K. Švec /Chicago/ byl v 50. letech vězněn na "Rovnosti". Píše do "Hlasů národa". -- V Kalifornii zemřel 30.11. 2003 pouťový exulant Stan Brožek. Měl prosperující elektrickou firmu. -- "Rovnost" měla článek o Janu Filípkovi, kterému doma vyšla kniha "Zpod šibenice do exilu". Žije v Santa Monica, CA. -- V Litomyšli vyšla sbírka básní "Básně z nového světa", 110 stran. Napsala je Marie Danešová-Haňková, am. občanka, která se narodila 15.9.1921 v Mněticích u Pardubic. Na reálce v Pardubicích si nejvíc vážila tří profesorů: dr. Blahouta, Jana Štorka a dr. Honzáka. Na kole procestovala ČSR, na škole z ní uprchla; později poznala kole celou Ameriku. -- "SVU Directory" pošle za \$22 F. Mucha, 36 W. 88th St., New York, NY 10024, USA. -- Kutnohorský rodák Ant. Dignowity přišel do NY v r. 1832 a vystudoval medicínu v Cincinnati, Ohio. Zemřel v Texasu 22.4.1875. -- Am. občan V. Orda emigroval do USA 1961 a musel přepsat činžák na Vinohradech do vlastnictví státu. Pražský soud rozhodl, že majetek zpět nedostane. -- Dominik Hašek se až do 4. třídy v Pardubicích jmenoval Dominik Kaštánek, po svém biologickém otci. Tuto infonaci uvedl ve své knize "Chytám svůj život". -- O manželech Matuškových vyšla kniha "Tisíc mil, tech tisíc mil". Žijí se synem na Floridě. -- Po 122 dnech plavby z Peru na balzovém voru /podobně R. Meyerdalova/ přistál Eduard Ingriš s partnerem J. Guererem na atolu Mataniva, poblíž Tahiti. Bouře jejich vor zničila, ale na atolu žilo několik domorodců a ti je nejen nakrmili, ale umožnili cestu dál. Bylo to v srpnu 1959. -- "Bábinka" Roriovská slaví letos na své haciendě v Arizone 95. -- V NY žije starší bratr dr. Oskara Morawetze a autorky Sonji Sinclairové. Jejich otec Richard Morawetz patřil mezi nestory našich krajanů.

V lednu 1904

před 100 lety - se narodil v Brtnici u Jihlavy František TOUFAR. Na Karlově univerzitě v Praze dosáhl tří doktorátů. Filozofie, historie středověku a pedagogiky. Před II. světovou válkou pracoval jako školský inspektor na ministerstvu školství a osvěty. Po obsazení českých zemí nacisty v roce 1939 se jako český vlastenec zapojil do odbojové činnosti proti Hitlerovi a když mu hrozilo nebezpečí zatčení, uprchl přes Maďarsko do Jugoslávie, kde našel ve Vukovaru podporu a pomoc u českých vedoucích Bařovky tovary. Ti mu pomohli dostat se do Anglie, kde začal působit ve službách československé vlády v exilu. Po návratu do vlasti v roce 1945 krátce působil jako profesor a byl aktivní v Čsl. straně národně-socialistické. Ve spojitosti s únorem 1948 mu hrozilo opět nebezpečí zatčení a minimálně dlouhého věznění a proto odešel opět do exilu. Tentokrát nešel sám. Zorganizoval 17ti člennou skupinu osob stejné ohroženosti a za dramatických okolností je nedaleko Čechu převezl do západního Německa. Ve skupině byl např. gen. Antonín Hasal-Nižborský s rodinou a dr. Mikuláš Ferjenčík s manželkou. Ve skupině byla i manželka známého protikomunistického bojovníka Ory Hory. František Toufar se usadil v Londýně. Několik let zde byl i starostou Sokola Londýn a členem Ústředí čsl. sokolstva v zahraničí. V roce 1970 po onemocnění srdce se přestěhoval do Španělska. Usadil se v Rebolledu poblíž města Allicante. Zde také 27. září 1993 ve věku téměř 90 let zemřel.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.

J. Kříž, - 50724 Dětenice 25, ČR.

ORIGIN OF WORD DOLLAR :

The romantic pedigree of the dollar

1500 the joachimsthaler (also thaler or tolar) in the heart of Europe, 20 years after Columbus discovered America, a Bohemian lord discovered immense silver deposits at Sait Joachim's Dale (or Joachimsthal). In 1519, Count Stephen Schlik, owner of the "silver rush" mines, obtained by royal charter the right to mint his own coins. His handsome hefty "joachimsthaler grochen" (called "thaler" for short) quickly became Europe's most popular monetary unit. (A horse in those days sold for 50 to 60 thalers). In 1526 the Hapsburg Emperor revoked Schlik's monopoly and made thalers the coin of his realm.

1732 the spanish pillar dollar

When the Hapsburg monarchs ruled Spain and her American colonies in the New World, silver from the mines of Mexico and Peru was minted into "pillar" coins which were light, round. Their "pillar of light" were the favorite coin of Captain Cook and the famous pirates who preyed on the Spanish treasure fleet. These coins in the 13 British colonies called them "pieces of eight" or "pieces of silver". Because of the two words "piece" and "silver" the two words merged as the "piece of silver" and thus symbolized the "piece of silver".

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1795 the liberty head dollar

A slender lady profile adorned the first American "century", minted by the fledgling United States government in 1795. Though the dollar was not the new official monetary unit in 1795, "piece of eight" were also accepted as legal tender until 1851. For 50 years American silver dollars have the same obverse weight and fine silver content (900 parts per 1000) as their illustrious British ancestor, the thaler.

1